

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A LEGJOBBAK ÜNNEPE

Mint már hírt adtuk, az 1968. évi gazdasági eredmények alapján a kitűnő munka elismeréséül két postásnyert el az MT-SZOT Vörös Vándorzászlóját, öt postaszerv pedig a Posta Kiváló Vállalata kitüntetését kapta.

Ünnepelő ültözött dolgozók találkoztak a vezetőkkel az ünnepségeken. Legtöbb helyütt nívós műsor tette még hangulatosabbá a nagyszerű alkut. Üdvözlőbeszédet hangzottak el, majd kitüntetések, jutalmakat adtak át, s végül fehér asztal mellett vált még bensőségebbé, barátságosabbá a kitűnő munka ünnepe.

A Budapesti Postaigazgatóság partáján fogadóbizottság irányítja a vendégeket a kultúrterembe, amely zsűfoglalás megtelt. Ez az igazgatóság elnyerte a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzászlóját. Az ünnepi szónok **Buzsák Márton dr.**, a postavezérigazgató helyettese.

Elsőként éltek az önállósággal

Önök számos nehézséggel küzdöttek meg, így például az állandó munkaerőhiánnyal, amely nehezítette a lakosság postaforgalmi ellátását, ennek ellenére mégis 7 millió 884 ezer forinttal túlteljesítették az eredmény előirányzatot. Az igazgatóság gondot fordított a dolgozók szociális, egészségügyi munkakörülményeinek javítására, a munkavédelmi előírások betartására és betartására. A postaszervek közül **elsőként éltek az új gazdaságirányítási rendszer adta önállósággal, rendezték a nehéz fizikai munkakörökben dolgozók bérét, ugyanakkor esőkkenés nélkül biztosították a tervezett év végi nyereség-részesedést.** A tavalyi eredmények alapján a III. kategóriában dolgozók részére egy főre átlag 995 forintot fizettek ki. Ez 301 forinttal volt több, mint az előző évi.

A SZOT Elnöksége nevében **Besenyei Miklós** főtűkárunk köszöntötte az igazgatóság dolgozóit, további munkasikerüket kívánva nyújtotta át az MT-SZOT Vörös Vándorzászlóját.

Az ünnepet magas kitüntetések átadása tette még emlékezetesebbé.

A Posta Kiváló Dolgozója kitüntetését kapták: **dr. Galambos László** (Igazgatóság), **dr. Margittalvy György** (Bp. 3.), **Szamosi József** (Bp. 72.), **Kerényi Ferenc** (Bp. 4.), **Sarkadi József** (Bp. 114.), **Bencs László** (Rákospalota 1.), **Gergely András** (Igazgatóság), **dr. Wurm Ferencné** (Kispest 1.), **Bozsóki József** (Ujpest 1.), **Bakonai Dezsőné** (Bp. 78.), **Simonyi Lajos** (Bp. 112.), **Hódosi Lajos** (Bp. 70.), **Török Sándor** (Bp. 3.), **Komka Tibor** (Bp. 72.), **Kubik István** (Bp. 62.), **Friedmann Vilmos** (Bp. Hírlapterjesztő Üzem). Többen részesültek miniszteri és vezérigazgatói elismerésben illetve dícséretben.

A nagyobb felkészültség

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság dolgozói szintén boldog birtokosai lettek az MT-SZOT Vörös Vándorzászlójának. Az ünnepség elnökségében többek közt megjelent **Benke Valéria**, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, **Horn Dezső**, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója. Az ünnepi beszédet **Besenyei Miklós**, szak-

szervezetünk főtűkára tartotta.

A Távbeszélő Igazgatóság hagyománya van a tervszerű, fegyelmezett munkának, de túl ezen 1968-ban a dolgozók az egész postát hozzásegítették a tervezett feladatok maradéktalan teljesítéséhez, a posta jövődelmének növeléséhez, ami — tegyük hozzá — a beruházások, a műszaki fejlődés legfontosabb tényezője. Mi ösztönzünk arra törekedni, hogy a postás dolgozók a nehéz felelősségteljes munkájuk nyomán egyre kevesebb gonddal terhes, kultúrtaibb életviszonyokat tudjanak maguknak és családjuknak teremteni. Egyszóval azt szeretnénk, hogy jól érezzék magukat a postánál. A jövőben szolgáltatásaink mennyiségileg fejlődnek és minőségi változásokat is magukba foglalnak. Ez egyet jelent az eddig még nem ismert új technikai rendszer telepítésével, annak karbantartási, üzemeltetési problémáinak megoldásával. A fejlesztés a múltéhoz képest nem csupán nagyobb felkészültséget, hozzáértést és felelősséget igényel, hanem nagyon határozott vezetést is, szakszerű állásfoglalást, a decentralizált jogkörök, hatáskörök bátor gyakorlását. Csak így biztosítható, hogy a rendelkezésre álló anyagi és technikai eszközöket a lehető legkedvezőbb, leg gazdaságosabban felhasználjuk, hogy azok egyformán szolgálják a lakosságot, a népgazdaság és a posta egyetemes érdekeit. Végül sok sikert kívánok a további munkához, s **Horn Dezső**-vel, a miniszter első helyettesével együtt átadta a szép vörös selyem vándorzászlót.

Az ünnepség végén Posta Kiváló Dolgozója kitüntetését kaptak: **Kocsis József**, **Földvári János**, **Takács József**, **Kiss Ferenc**, **Csomor Béla**, **Juhász Károly**, **Kuskó János** és **Derekas László**.

A közvélemény reflektorfényében

„A Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatósága 1968. évi eredményei alapján elnyerte a Kiváló Igazgatóság címet. Ez alkalomból a Magyar Beruházási Bank dísztermében tartja ünnepségét, melyre szeretettel meghívjuk.” Így szólt a színes, emlémlás meghívó. Ott voltunk. Az ünnepi beszédet **Bíró Eódis József**, szakszervezetünk tükára tartotta.

A kitüntetésben részesülő postai dolgozók száma csaknem fele az egész postáságnak. Mi úgy ítéljük meg, hogy a kitüntetések mennyisége arányban van a postás dolgozók 1968-ban végzett munkájával... A posta szolgáltatásai között az egyik legfontosabb a vezeték nélküli hírközlés, a rádió és televízió műsorsugárzás biztosítása. Az önk munkájának minőségét szinte folyamatosan ellenőrzi a közvélemény, a legkisebb zavar azonnal éles kritikát vált ki. Ugyanakkor a közvélemény várja a technika újabb eredményeit, az új szolgáltatásokat is. Így született meg többek között a rádióműsor-szórakozás mellett a televízió, az URH-rádió, a sztereofonikus rádió, s a napjainkban születő színes televízió-sugárzás, valamint a helyközi távbeszélő forgalmat bővítő sokcsatornás mikrohullámú kapcsolat. Egy-egy 1968-ban a fejlődés az önk területén is rohamos volt. Beruházásuk mintegy 230 millió forint. Kiemelem a

lakihegyi rekonstrukciót, az új tisztántúli televízióadót, amely létesítményeket jóval a kitűzött határidő előtt készítették el. Összegezve: az elmúlt évben gazdasági eredményük meghaladta a 68 millió forintot, ez 8 millióval több a tervezettnél — mondotta befejezésként. Ezek után átadta az igazgatóság vezetőjének, **Becz Sándornak** a kitüntető címmel járó oklevelet.

Záróalkokorként a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetését **Vlasich János** (Soproni tv-állomás) és **Móczár Zoltán** (Szentesi tv-állomás) kapták. Miniszteri dícséretet hárman, vezérigazgatói elismerést pedig tízen kaptak.

A kitüntetés kötelez...

A Budapest-vidéki Postaigazgatóság is megkapta a Kiváló címet. Az ünnepi szónok **Gazsi Nándor**, a Postavezérigazgatóság szakosztályvezetője volt. Hangsúlyozta: az igazgatóság dolgozói törekedtek a közönség igényeinek gyors, kulturált kielégítésére és többek közt 28 postahivatal korszerűsítettek 6 millió 150 ezer forint költséggel. Jelenlenti eredményt könyvelhetnek el a lakott területek távbeszélővel való felszerelésében és a táviróforgalom mennyiségét és minőségét illetően. Végül hangsúlyozta: a Kiváló Igazgatóság cím nemcsak jutalom, hanem kötelez is a további eredmények elérésére.

Itt a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetését **Németh István**nak, **Baráth Kálmán**nak, **Ladányi Sándornak**, **Kellner Gyulának** és **Velkei János**nak nyújtották át. Miniszteri dícséretben öten, vezérigazgatói elismerésben négyen részesültek.

A korszerűsödő munkáról

Kiváló Hivatal címet nyerte el a Központi Táviróhivatal. Az ünnepi szónok **Koncz Sándor**, szakszervezetünk elnökségének tagja volt. Beszél arról, hogy az új gazdaságirányítási rendszer jelentős változásokat hozott a postaszervek munkájában is. A táviróhivatal a távirószolgáltatás minőségének javítására, a műszerpark bővítésére sokmillió forintot kíván költeni. Végül dícsérte a távirászkok szakszerű, jóménységű munkáját, amely a korábbiakhoz viszonyítva jelentősen javult.

A Posta Kiváló Dolgozója kitüntetését **Fatalin János**nak kapták, ketten miniszteri dícséretben, 16-an pedig vezérigazgatói elismerésben részesültek.

A példamutató hírlapterjesztés

A vidéki postaigazgatóságok közül a soproniak is ünnepeket, elnyerték a Kiváló Igazgatóság címet. Elnökségünket **Csáki László**, a Postavezérigazgatóság Korondi Károly szakosztályvezető képviselte. Az ünnepi beszédet arról szóltak, hogy az igazgatóság elmúlt évi eredményt 4,5 millió forinttal teljesítette túl. Külön kiemelték a hírlapterjesztési dolgozók jó munkáját és szóltak arról is, hogy csökkent a kártérítés összege éppen a biztonságos kezelés révén. Az ezer költeményre jutó kártérítés 1968-ban 1,8 százalékkal csökkent.

(Folytatás a 2. oldalon)

VÁLASZTÁSOK UTÁN

ÍRTA: BESENEI MIKLÓS

A szakszervezeti választásokat üzemi szerveink a pártszervezetek támogatásával pártszervezetünkön keresztül körülményesen mindenki számára előkészítették. E fontos eseményt a postás dolgozók nagy érdeklődéssel, felelősséggel és érdemi vitával tették értékessé. A taggyűlések érték céljukat: az üzemi szakszervezeti szervek megerősödtek, sok új, tehetséges, a szakszervezeti munkát szerető aktív került a mozgalomba. Munkájukhoz ezúton is sok sikert, jó egészséget kívánok. Ugyanakkor megköszönöm a régi, megválasztásra nem került aktívák, üzemi szakszervezeti vezetők eddig végzett, fáradságos munkáját. Legyenek továbbra is segítségünkre felelősségteljes munkánkban.

A szakszervezeti választásokat sikerült felhasználni arra, hogy a bizalmiak, az üzemi szervek széles körben számot adjanak a végzett munkáról, az eredményekről, a nehézségekről. Beszámoltak arról, hogyan éltek a törvények, a megnövekedett hatáskörök és az új gazdaságirányítási rendszer adta lehetőségekkel, hogyan gyakorolják jogukat a dolgozók megbízása alapján. A választások során szakszervezetünk vezetői találkoztak választóikkal, közelebb kerültünk az őket foglalkoztató kérdéseket, véleményüket, amelyeket feltétlenül figyelembe veszünk a jövőbeni állásfoglalásaink, döntéseink során. Ugyanakkor mi is ismertettük azokat a legfontosabb politikai, közgazdasági, érdekvédelmi és szociális kérdéseket, amelyek nap mint nap foglalkoztatják a szakszervezet vezetőit. Tehát megtörtént a kölcsönös tájékoztatás, a számítás, közelebb jutottunk a realitásokhoz.

A választások előkészítése, a taggyűlések és a küldöttértekezletek beszámolója és a hozzászólások is igazolják: a dolgozók nemcsak igénylik, de jogot is formálnak maguknak arra, hogy csakis az ő aktív közreműködésükkel, véleményük figyelembevételével kerüljenek előtérre azok a kérdések, amelyek munkájukkal, élet- és munkakörülményeikkel közvetlenül kapcsolatosak. Ez egyébként szakszervezeti szerveink és a vezetők számára kötelező. Hatáskörünkkel, jogkörünkkel fogva minden szinten biztosítjuk, hogy egy-egy adott időszakban a rendelkezésre álló anyagi eszközök elosztása azoknak a dolgozóknak az érdekében történjen, akik az anyagi lehetőségeket sokszor fáradságos munkával teremtik meg.

Jövőbeni munkánknak, tervezett intézkedéseinknek, a választott testületek elgondolásainak és határozatainak tükröznie kell a választásokon és egyéb fórumokon elhangzottakat. A szakszervezeti demokrácia lényegében kötelezően írja elő, hogy a termelési tömegmunka, a bérek emelése, a béren kívüli juttatások növelése mindenkor találkozzon a postás dolgozók elgondolásaival és igazságérzetével.

A szerzett tapasztalatokat, a postán dolgozók különböző rétegeinek, csoportjainak kérését, jogos kívánásait gondosan kell tanulmányoznunk. Meghatározzuk, mit kell tennie a Központi Vezetőségnek, azokban a problémákban, amelyek a postáságot, az egész posta tevékenységét érintik és mit kell tenni azokban a kérdésekben, amelyek jellegükkel fogva területenként, vagy üzemenként oldhatók meg.

A választások során ismét beigazolódtott: a dolgozók helyeslik, támogatják és magukénak érzik a párt politikáját, főbb célkitűzéseit. Jól látják az új gazdaságirányítási rendszer értelmét és célját. Helyesítették a posta vezetőinek elhatározását, mármint hogy 1968. január 1-én érvénybe léptették az új gazdasági mechanizmust. Sokan viszont vitatták, és fenntartással fogadták a fogyasztói árak alakulását, az egyes áruk besorolását, kategorizálását, nagyobb védelmet követeltek a jogtalan áremelésekkel szemben. Igen sokan sürgették a lakáskérdés gyorsabb megoldását, hangzottak: népgazdasági, de postai erőforrásokból is több segítséget várnak. Azóta megjelent az a postai rendelet, amely szerintem ezt a problémát jórészt megoldja, hiszen jelentős segítséget nyújt a postán dolgozóknak társasház, családi vagy szövetkezeti ház építéséhez egyaránt. Már ez évben több mint 20 millió forint kamatmentes kölcsön áll a postások rendelkezésére. S ez az összeg a következő években a posta jövedelmétől függően még növekedhet is, nem szóva az egyéb, sokirányú helyi lehetőségekről.

A Szegedi Igazgatóság területén öntevékeny mintegy 80 postás dolgozónak segítettek lakásproblémájukat megoldani. Sajnos e törekvés nem általános. A szegediekhez hasonló lehetőségekkel rendelkező igazgatóságok alig nyújtottak segítséget e téren. Ide tartozik még a kölcsönök, vagy a postai erőből épült lakások igazságos elosztásának problémája. E tekintetben a szakszervezeti szerveknek nemcsak a kötelessége, de a felelőssége is jelentős. A lakáskérdést nem csupán központi anyagi támogatás révén, hanem a helyi források jobb kihasználásával lehetséges megoldani.

Sürgető és igen fontos tennivalónk a munkaidő fokozatos csökkentése. Az eddigi intézkedések ismertek, most már az a

feladatunk, hogy szélesítsük az ilyen munkarendben dolgozók körét, biztosítsuk a zavartalan átváltást, rendezzük a vasárnapi nyitvatartást, az ebéidőt. Ezek mind olyan kérdések, amelyek nagyon összetettek, hiszen figyelembe kell venni a lakosság, a vállalatok, a posta, de nem utolsósorban a postáság érdekeit. Természetesen ezen belül van olyan eset, amikor központiilag a Postavezérigazgatóságnak és szakszervezetünk elnökségének kell intézkednie, de van olyan precedens is amikor a munkaidőcsökkentéssel kapcsolatos kérdéseket a helyi szervek vezetőinek lehet, illetve kell megoldaniuk.

Erdélyes és jogos igényként merül fel a szociális, üzemelegésügyi, kulturális ellátottság gyorsabb ütemű fejlesztése. Az a véleményem ezzel kapcsolatban, hogy egyre több munkásszállást kell építenünk központi erőből, de helyi különböző erőforrásokból is. S túl azon, hogy a táviró-munkásoknak, hálózatépítőknél megfelelő elhelyezést kell biztosítani — figyelembevéve a postai munkaerőellátottságot, a kialakult szokásokat, a jelenleg biztosított béreket — gondolunk kell e tekintetben a forgalmi és egyéb területen foglalkoztattakra is. Egy kis fizetésű dolgozónak sokszor többet jelent egy megfelelő kulturált szállás, mint mondjuk 150-200 forinttal több kereset. Nem beszélve ennek morális vonatkozásairól.

Sokan szóva tették — s ez figyelemre méltó számunkra — az üdültetési hálózat gyorsabb fejlesztését, különösen a családok üdültetési részarányának növelését. Ez meghatározza, hogy mi legyen a véleményünk az üdültetési lehetőségek fejlesztésénél. A központi erőforrásokból — természetesen a Postavezérigazgatósággal egyetértésben — mindenekelőtt nekünk kell egyre több, a posta jövődelmének arányában gondoskodni újabb üdülőházak építéséről. Vajon e törekvésünk azt jelenti-e, hogy területi szerveink külön-külön, esetleg két vagy három gazdálkodó postaszerv közösen ne építsen üdülőket? Nem, nem ezt jelenti! A központilag irányított egységes üdültetési fejlesztés nem zárja ki azt, hogy „háztáji” üdülőkkel is rendelkezünk.

Sok szó esett a fokozódó munkaintenzitásról. Minden bizonyonnyal az így igaz! A forgalom évről évre valóban növekszik, s ennek arányában nem növekedhet a létszám. Az is igaz, hogy a dolgozók összetétele is egyre inkább eltörlődik a fiatal, kevésbé szakképzettek javára. Tehát a jól képzetteknek még többet kell nemcsak segítenünk, de dolgozniuk is. S hogy hol nagyobb a megengedett munka intenzitása, vagy hol kisebb, ezt központilag minden esetben szigorúan figyelemmel kíséreni. Nagyon fontos az egyes szolgálati helyeken foglalkozni ezzel a kérdéssel, mégpedig úgy, hogy mindent megtegyünk a létszámmozgás csökkentésére. Ez egyébként a dolgozók közvetlen érdeke is. Hangsúlyozom: ne csak a lehetőségeket keressük, de szorgalmazzuk a nehéz fizikai munka további gépesítésének, a kispékek széles körű alkalmazásának elterjesztését, mert ezek a gépek sok fáradsót, fizikai és szellemi munkától mentik meg a posta dolgozóit. Tulzástól mentesen, de állást kell foglalnunk: mivel kívánjuk a munkát könnyíteni. Gépesítéssel, jobb munkaszervezéssel vagy pedig bizonyos munkakörökben további létszámemeléssel.

A bérrétegek között különösen sok vetületben jelentkezik. Úgy vélem, az elmúlt évben lehetőségeinket kihasználtuk. A közel 3 százalékos átlagbéremeléssel, ezen belül a munkakategóriák 10 százalékos béremelésével, a műszaki dolgozók 8 százalékos bérvajuttatásával és sok más olyan kérdés megnyugtató rendezésével, mint például az ellátási díjak felemelése, az éjszakai pótlék emelése, az új egyenruha bevezetése stb. Bevált a differenciált nyereségrészesedés is, amely egyformán kifejezi a nagyobb felelősséggel járó munkát, ugyanakkor minden túlzástól mentes. Végül soron a hármas kategóriában is nagyobb összeget fizettek ki a dolgozóknak, mint 1968-ban.

Természetesen ez évben is szükséges a bérrányok további javítása, a bérek emelése, elsősorban a forgalmi dolgozók körében, de különösen az idősebb, nagyobb szakutadást igénylő postásoknál. A rendelkezésre álló anyagi eszközök ismeretében legyen bátorágunk kiválasztani azokat a munkaköröket, amelyekben elsősorban kell javítani a keresetet. Magyarán: céltudatos bérrétegzést kell folytatni. Inkább kevesebben részesüljenek béremelésben egyik vagy másik esztendőben, de nagyobb összeggel, még akkor is, ha ez átmenetileg bérfeszültséget okoz.

Ha a szervezett dolgozók várakozásának meg akarunk felelni, minden lényeges kérdést az ő szemszögükből kell megítélnünk. Úgy kell döntenünk, állástfoglalnunk a hatáskörünkbe tartozó kérdésekben, hogy megfeleljön az ő érdekeknek, de szolgálja az egyes postaszervek törekvéseit, valamint az egész posta egyetemes érdekeit is. Nekünk, szakszervezeti tisztségviselőknél túrélmesség, megértőnek kell lennünk, tisztelettel és szeretettel kell bánnunk a dolgozókkal, lelkiismeretesen kell intéznünk

(Folytatás a 2. oldalon)

VÁLASZTÁS UTÁN

(Folytatás az 1. oldalról)

ügyeiket, orvosolnunk sérelmeiket. Ezt kell megkövetelni mindenhol és mindenképp, mert ez szocialista társadalmunk lényegéből fakad. A dolgozók elvárják, hogy szakszervezetünkben valóban érdekvédelemre találjanak, éppen ezért ha igazuk van, ha jogos a kérésük vagy panaszuk, legyen bátorunk igazat adni nekik.

Segítsük elő, hogy jól érezze magát mindenki a munkahelyén. A jól dolgozók találják meg számításukat, s haladjunk bátran tovább azon az úton, amelyet 1968-ban megtettünk. Tegyük minél szebbé, kényelmesebbé a hivatalokat, munkahelyeket. Ezek nem mellékes kérdések! Jó munkát követelni csak akkor lehetséges, ha gondoskodunk az emberekről. Dolgozzunk közös erővel úgy, hogy tovább növekedjen szakszervezetünk tekintélye, tömegbefolyása, szakszervezeti szerveink tisztességviselőink valjanak minél alkalmasabbá arra, hogy eligazodjanak az összdolgozókat érintő társadalmi kérdésekben, legyen biztonságérzetük, hozzáértésük az egész postát érintő gazdasági kérdésekben. Készüljünk fel már most tervszerűen arra, hogy véleményünk a dolgozók nevében és képviseletében a posta IV. ötéves tervéről. Ezáltal is segítjük a posta vezetőit a vég-

leges tervek elkészítésében. Az a célunk, hogy a rendelkezésre álló technikai és pénzügyi eszközök minél eredményesebben szolgálják a hírközlés fejlesztését, a jövődelem növelését, a postás dolgozók közvetlen anyagi jólétét.

Nagyon jól kell ismernünk különösen azokat a tervfejezeteket, amelyek a dolgozók élet- és munkakörülményeivel közvetlenül kapcsolatosak, hogy a Központi Vezetőségnek éppen úgy, mint a területi, üzemi szerveinknek meg legyen a világos állásfoglalása, célja, elképzelése, egyszóval szociális programja. Tudnunk kell: mit kívánunk fejleszteni a IV. ötéves terv során, hogyan akarjuk tovább növelni a béreket, bővíteni a béren kívüli juttatások körét, s különböző szinteken milyen összegek állnak rendelkezésre ilyen célokra.

Csak úgy biztosítható a postás dolgozók meggyőződése, a munka fokozott végzése, ha ők is látják, milyen közvetlen előnyük származik az eredményes, jobb munkából, hogy milyen szoros és elválaszthatatlan összefüggés van a postán folyó munka mennyisége és minősége, a dolgozók és családjuk anyagi jóléte között. S ha mindezt látják, akkor meggyőződtek arról is: érdemes szívesen, jól dolgozni, hiszen hazánkban végsősoron minden a dolgozó ember érdekében történik.

A munkaidő-csökkenésről TUDÓSÍTÁS AZ ELNÖKSÉG ÜLÉSÉRŐL

Elnökségünk április 24-i ülésén széles postás rétegeket érintő kérdésekről tárgyalt. Besenyei Miklós főtitkár tájékoztatást adott a két ülés közötti munkáról, majd megvitatott a posta különböző munkaterületein foglalkoztatott dolgozók munkaidőjének csökkentésére, az előkészítéssel kapcsolatos szakmai és szakszervezeti feladatokra vonatkozó javaslatot.

A kormányhatározatnak a postán való végrehajtása azt jelentette, hogy az első ütemben, tavaly július 1-én, 19 üzemnél, s október 1-én még két üzemnél csökkentették a munkaidőt. Ez az intézkedés 4449 dolgozót érintett. A tapasztalatok szerint, a csökkentett munkaidőben érdekelt szervek az elmúlt évi feladataikat maradéktalanul teljesítették, így tehát nem volt szükség az intézkedések módosítására.

A második lépcsőben az a cél, hogy azokban a munkakörökben, amelyekben a havi munkaidő 210 óra, el kell érni, hogy ennél többet csakugyan ne dolgozzanak. 1970-ben mindenütt fel kell számolni a túlfoglalkoztatást.

A javaslat hangsúlyozza: keresni kell a munkaidő-csökkenés lehetőségét a gépkocsivezetőknel, a különböző újabb területeken, s az erre vonatkozó javaslatot mielőbb el kell készíteniük az illetékeseknek a KPM részére. Az 1970-71-72. évekre az elnökség további intézkedéseket szorgalmaz e tekintetben. Hangsúlyozza: az alapos felkészülés érdekében 1969. szeptember 30-ig az érdekelt szervek vezetői részére irányelveket kell kiadni.

Az eddig elkészült tanulmányok csak részét képezik a postal munkaidőcsökkentés koncepciójának, folyamatban vannak további tervezések, elemzések, keresik a módját, hogy a munkaidő-csökkenés mielőbb önerőből megoldódjék. (E kérdésről a közeljövőben részletesen tájékoztatást adunk olvasóinknak, mivel a szakszervezeti taggyűléseken ez is központi téma volt.)

Az elnökség állást foglalt abban, hogy a munkaidőcsökkentéssel kapcsolatos előkészületeket gyorsabban is lebonyolíthatnák az illetékesek, természetesen ez a gyorsaság nem mehet az alaposág rovására.

Részletes jelentés került az elnökség elé, amely a szakszervezetek XXI. kongresszusa határozatai végrehajtásának tapasztalatairól szól, postás szakszervezeti vonatkozásban. A jelentés elsőként a posta gazdasági munkáját segítő szakszervezeti tevékenységét elemzi, ezen belül a szocialista munkaverseny-mozgalmat, az új gazdaságirányítási rendszer előkészítését, a

dolgozók élet- és munkakörülményeinek alakulását, a már említett munkaidő-csökkenést, a Posta Kollektív Szerződésének tapasztalatait, a munkavédelmi helyzetet, a lakásépítési segítséget, a kulturális, agitációs és propagandamunkát stb. Ezután kerül sor a hivatali, üzemi, intézményi szakszervezeti szervek újjáértékelésének végrehajtásáról szóló jelentésre.

Az elnökség jóváhagyta a szervezési és káderezési előterjesztésben a szakszervezeti napok tartásáról szóló javaslatot; májusban Szegeden, Sopronban, Pécsen, Miskolcon, Debrecenben és a Budapest-vidéki Postaigazgatóság-nál lesz szakszervezeti nap. Az előadók: Besenyei Miklós főtitkár, dr. Zsuffa Szabolcs, a szakszervezet elnöke, Kóczián András alelnök, Fatalin János és Bíró Bódis József titkárok, Koncz Sándor, az elnökség tagja. A téma: A Postások Szakszervezete VIII. Kongresszusa óta végzett munka értékelése, az ez évi postal tennivalók.

B. Gy.

Egy jó tanfolyam „zárszámadásán”

A Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsa a fővárosi szb-k kultúrfelelősi részére egyhetes tanfolyamot rendezett a Benczúr utcai Művelődési Központban. Ugyanis a legutóbbi szakszervezeti választások során számos helyen új kultúrfelelősöket választottak meg. Köztudott, hogy a kulturmunka az agitáció és a nevelés milyen sok feladatot, tapasztalatot, ötletet, körültekintő munkát igényel. Ha igaz, hogy a művelődés permanens, akkor az is igaz, hogy a szálgoldó időt csakis tudással lehet legyőzni. Ha a tanfolyam megkezdése előtt megkérdéztük volna a 42 kultúrfelelőtől, mi is tulajdonképpen a feladatuk, úgy vélelünk, korántsem kaptunk volna megnyugtató választ. Maguk vallották, hogy eladdig a legfontosabbnak a közönségszervezést tartották. Először Sebastyén Istvánnától, a tanfolyam vezetőjétől érdeklődtünk, az iskola célja felől.

— Olyan kultúrfelelősökkel foglalkoztunk a tanfolyamon, akiknek többsége mind az ideig csak felszínesen foglalkozott kulturmunkával, neveléssel. Ismerjük e nehézségeket, éppen ezért az elméleti kérdéseket a gyakorlati munkával párosítottuk. Gondot fordítottunk a tudati felkészítésre, a népművelési munka szépségeinek ismertetésére, a lélektanra stb. Egy egyhetes tanfolyam nem sok idő. Éppen csak arra jó, hogy elindítsunk embereket egy fontos munkában. Éppen ezért a jövőben is szoros kapcsolatot tartunk a kultúrfelelősökkel.

összességében pedig egy olyan tanfolyam rendezését terveztük, ahol már a különböző modern művészeti irányzatokkal ismerkedhetnek meg a fontos terület tisztviselői.

Káldor János, a Művelődési Központ igazgatója is részt vett a tanfolyam munkájában:

— Igyekeztem sok éves tapasztalataimat átadni. Elmondottam a hallgatóknak, hogy bizony volt olyan időszak, amikor a csekély érdeklődők számának is nagyon örültünk. Örömről változott a helyzet: 1968-ban 128 ezer dolgozó látogatta meg művelődési központunkat. Ehhez bizony az kellett, hogy kiépítsük szervezőhálózatunkat, hogy éppen a kultúrfelelősökön keresztül teremtsük meg a dolgozók és a művelődési központ élő kapcsolatát.

Vajon mi a véleményük a hallgatóknak? Nagy Katalin — aki ugyan nem új kultúrfelelős, de részt vett a tanfolyamon — ezt mondta:

— Megtanultam még jobban megszervezni munkámat ez alatt az egy hét alatt. Még jobban megértettem: nem mindent, milyen formában agitálunk, hiszen a kulturmunkának is megvan a sajátos lélektan.

Az egyhetes közös munkát ünnepléyes búcsú követte, az előadói terem falát, maguk a hallgatók díszítették fel az alkalomra. Lelkesen határozták el: felváltva ismét találkoznak. Legtöbbjük már azon

meditált, mit fog csinálni, ha visszatér munkahelyére. Várkonyi Vera, a Posta Központi Járműtelepének ifjú kultúrfelelőse már határozott: fotókiállítás, majd kézimunka-kiállítás rendez. Így voltak ezzel a többiek is. Megértették, hogy a szocialista népművelő hosszú távra tervez.

Lelkes Éva

AKTIVISTÁK FELADATAI

Ez a címe annak a zsebfüzet-sorozatnak, amelyet a Táncsi Könyvkiadó biztosít a szakszervezeti tisztviselők részére. Néhány füzetet megemlítsünk, így az szb. termelési felelősnek tevékenysége címűt, amely egyszerű rövidséggel ad útmutatást a termelési segítő munkához, a bizalmi irányításához, a tervek elkészítéséhez, a termelési tanácskozásokról szervezéséhez stb. S mindjárt logikusan következnek: A kulturális agitáció és propagandafeladatok tevékenysége c. füzet. Tájékoztató a legújabb ismeretekről, a legfontosabb tennivalókról. „A társadalombiztosítási tanács tevékenysége” c. kiadvány tanácsot ad az ellenőrzéshez, a beteglátogatás megszervezéséhez, az egészségügyi albiztonság munkájához. Küllön füzet jelent meg az egészségügyi albiztonságokról, a munkásellátási bizottságok tagjai részére is. Az üdülési albiztonságok számára nagyon aktuális egy másik kis könyvecske, amely foglalkozik a beutalójegyekkel kapcsolatos teendőkről, magyarázza például a vállalati üdültetés helyzetét, a vonatkozó jogszabályokat.

„Az szb. társadalmi, munkavédelmi felügyelőjének tevékenysége” füzet dióhéjban tájékoztató a dolgozók egyéni védelmével kapcsolatos vállalati kötelezettségekről, az üzemi egészségügyi és szociális létesítmények biztosításáról, a dolgozók munkavédelmi oktatásának megszervezéséről, az üzemi balesetek bejelentéséről, nyilvántartásáról, kivizsgálásáról.

A TT nyugdíjügyi albiztonságának munkáját segíti egy másik füzet. Nagyon fontos, hogy a nyugdíjba vonuló dolgozók ügyes-bajos problémáit segítsük megoldani.

Az szb. sportfelelősei számára szintén alad a sorozatban olvasnivaló. Ilyen kérdésekre kaphatunk választ: Hogyan szervezzük meg a sportéletet? Milyen módon vonjuk be a dolgozókat a sportba? Mit tartalmaz az szb. sportprogramja, stb.

Végül megemlítsük a gazdasági felelősök részére kiadott füzetet, amely tartalmazza a tagdíjmunkával kapcsolatos

feladatokat, a tagnyilvántartást, költéségetést, az alapszervezetek számvetését, beszámoló készítését, a beszámoló közzétételét, a pénzügyi és értékkalkulációk szabályait.

A szakszervezeti munkát segítő fontos kiadványok. Ilyen pl. Burán Károly—Dr. Szilvassy Zoltán: Amit az újtöltésnek tudniuk kell c. füzetcske, amelyből választ kapunk arra, hogy mi tekinthető újításnak, mikor hasznos a javasolt megoldás, hogyan történik a javaslatok elbírálása, az újítások hasznosítása, melyek az előzetes szerződés előnyei, s az mit tartalmazozon. Dr. Deák László: A fegyelmi felelősség c. könyve a fegyelmelt munkára nevelés sokféle módjának egy jelentős részét tartalmazza a vonatkozó törvények népszerű magyarázatával egyetemben. Dr. Kovács István: A továbbtanuló dolgozók kedvezményei és dr. Zsigai László: A munkaidőviták eldöntésének szabályai című füzetek magukért szólnak.

Dr. Szege Tamás: A dolgozók egészségének és testi építésének védelme c. könyve is igen hasznos tanácsot ad a szociális és egészségügyi ellátáshoz, a dolgozó nők és fiatalok védelméhez, a munkavédelmi szemlélethez, az üzemi balesetek vizsgálatához, s végül rámutat a munkavédelmi szabályok megszegésének jogi következményeire. Hasonló témájú „A munkavédelem elvi és szervezeti kérdései” c. könyv is.

(b-s)

**FIZESSEN
ELŐ
A POSTÁS
DOLGOZÓRA
AZ SZB-NÉL!**

A legjobbak ünnepe

(Folytatás az 1. oldalról)

338 dolgozó szerezte meg a munkakörére előírt szakmai képesítést.

Végül kitüntetések, jutalmakat adtak át. A Posta Kiváló Dolgozója kitüntetés Farkas Lajos (Zirc), Loibl Nándor (Igazgatóság), Sipos Imre (Igazgatóság), Varga Károly (Győr 2.) és Wraha József (Igazgatóság) kapott.

Az új hivatalok építői

A Posta Épületkarbantartó Üzemének dolgozói az „Kiváló Üzem” címet vették át. Az ünnepségen megjelent Fatalin János, szakszervezeti főtitkára, Költő György, Elnökségünk tagja. Somkuti Vilmos szakosztályvezető ünnepi beszédében méltatta az üzem gazdasági eredményeit, a szocialista munkaverseny-mozgalm kibontakozását, szövege arról a jó munkáról, amelyet a dunajvárosi erősítő és postahivatal építésénél, Nagytétény,

Csopak, Tiszaladány, Dunakeszi, Lászlófalva hivatalok építkezésében, a Teréz Távbeszélő Központ átalakításánál, a Bp. 70-78 hivatalok belső kialakításánál tanúsították. A hallgatóság örömmel vette tudomásul a bejelentést: 1971-re 30 milliós beruházással új telephely épül a PÉKÜ részére, s 10 milliós költséggel új munkásszállás.

Fatalin János, az Elnökség jókivánságait tolmácsolta a dolgozóknak. Ezután a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetés Raab Vilmos lakatosrészleg vezető vette át. Kunert Ferenc többeknek Szakma Kiváló Dolgozó kitüntetését nyújtott át, néhányan miniszteri, illetve vezérigazgatói elismerést kaptak.

Igazgatóságok, illetve üzemek kaptak különböző kitüntetések. Az elért munkasikeret már az új gazdasági mechanizmusban fogantak. Bízunk abban, hogy az 1969-es eredmények még nagyobbak lesznek a tavalyinál.

AZ OKTATÓ

Először, mint játékvezető ismertem meg. A postásvetélkedő középdöntőjében, a Budapesti Postaigazgatóság nagyerőműjében. Egyszerre tudott kapcsolatot tartani a versenyzőkkel és a közönséggel.

— Ez a foglalkozásunkkal járó rutinból is következik — mondja Kövesdi Ferencné, amikor beszélgetésünk kezdetén emlékeztetem arra a délelőtre.

Kövesdi Ferencné, született Szabó Lujzát (kollektív körökben mindig Lulunak nevezik), már családi kötelezettség is elsősorban a postához vonzotta. Édesapja, Szabó László is a postának szentelte életét; először hivatali vonalon, majd a postás szakszervezeti mozgalomban. Édesanyja is a postán dolgozott és a nagypapja is. A kisebbik huga most végzett a Postaforgalmi Technikumban.

— Csillebércen, az úttörő postahivatalban már e szakma fortélyait tanultam. Akkor még — ösztintén megvalom — inkább csak egyfajta úttörő-játéknak, szórakozásnak hittem, nem tudtam, hogy én is postás leszek.

Erettségi után, a Kossuth Zsuzsa gimnáziumból, 1953 szeptemberében egyenesen a postához került. Forgalmi gyakornokként kezdte az Újpest 1-ben, majd elvégezte a segéd-tanfolyamot és utána rendszeres helyettes lett. Így természetesen valóban áttekintő képet kapott az egész postai munkaterületről. 1962/63-ban kiemelkedő eredménnyel elvégezte a tisztító tanfolyamot. Vezetői felügyeltek képzettségére és előadó képességére. Így került a Budapesti Postaigazgatóság oktatói csoportjához.

Hát évi dolgozik itt. A csoport 9 főből áll: az oktatási csoportvezetőből, két oktatási előadóból és 6 oktatóból. Régebben az oktatók külön-külön, az egyes postaszerveknél voltak állományban. Az elmúlt évek alatt azonban bebizonyosodott, hogy mennyire helyes volt, amikor a Postaigazgatóság összevonták őket; nagyon jól együttműködő kollektíva alakult ki. Közösen vitathatják meg, értékelhetik a feladatokat és ta-

pasztalokat. Hozzájuk tartozik az egész budapesti postai személyi állomány szakmai és továbbképző oktatója. Az alsó és középfokú szakoktatás tartozik az igazgatósághoz, tehát segéd-tanfolyam szintig összesen mintegy nyolcezer fő a létszám! Az oktatók nem „sz-

kosítottak”, hanem az alsó és középfokú szakoktatás, továbbképzés valamennyi ismeretének, „tantárgyának” ők az előadói. Ez nem zárja ki azt, hogy egyes ismeretkörökbe be ne vonjanak szakember-előadókat is, a távközlési technika, gazdaság stb. speciálisabb ismereteibe. Ha az ember átnézi a roppant széles ismeretkört, akkor látja igazán az oktatók feladatát.

Mikor közelebből érdeklődöm Kövesdi Ferencné munkájáról, megtudom: kettős a feladatköre. Egyrészt, a csoporton belül az oktatás, az elvi ügyek előadója (a másik társa a szervezési ügyeké); másrészt maga is részt vesz a különböző tanfolyamok oktatási munkájában. (Az igazgatóság szakszervezeti bizottságában ő a kulturális, agitációs, propaganda ügyek felelőse.) Fel lehet-e tenni a kérdést, melyik oktatási feladatkörét szereti a legjobban?

— Hát... talán a legkedvesebb — feleli eltűnődve — a legkisebbeké, amikor 14 éves gyerekekkel kell foglalkozni. De szeretem például azokat a tanórákat is, amelyekben a „legnehezebb esetekkel” találkozunk: a húsz év körüli

távíratképzésítővel. Náluk — egyöntetű tapasztalatunk szerint — nehezebb a nevelés. Hogy úgy mondjam, szellemileg izgalmas, amikor a segéd-tanfolyamon alapjában véve már képzett kartársakkal kell oktatóként foglalkozni, sőt amikor például a szakmai továbbképzéseken 15—20 éves tapasztalattal rendelkező hivatalvezető szakértársakkal találkozunk. Ami egyébként a szakmai továbbképzési területeinket illeti, erre csak egy adatot: évente kb. kétezer vesznek részt ezeken. Évek során lassan megismerjük a budapesti postai dolgozók legjavát és szoros ismeretség, barátság alakul ki közöttünk. Ez is érdekessé, változatosá teszi a munkát.

A családra terelődik a szó. Férje: a neves sportoló, súlydobó és diszkoszvető, a Dózsa edzője, tehát neki is hivatása az oktatás, a nevelés. S a kis-lányuk? Vajon ő is követi édesanyja példáját és családi hagyományait?

— Hát, hogy postás lesz-e, vagy sem — mondja nevetve Kövesdiné —, azt nem tudom. De, hogy nevelő, az lehet, mert éppen tegnapelőtt is azt mondta nekem: „Anyu! Nem érted? Hát már öt perce magyarázom...”

Kárpáthy Gyula

Köszöntjük Besenyei Miklóst

A SZOT Elnöksége az idei Május 1, a nemzetközi munkásmozgalom nagy ünnepe alkalmából a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés arany fokozatát adományozta Besenyei Miklósnak, szakszervezetünk főtákarának.

Köszöntjük Besenyei Miklóst, aki 1942-ben került a postához és 1945 óta vesz részt a munkásmozgalomban, illetve a szakszervezeti mozgalomban. 1949-ig, mint szakszervezeti társadalmi aktivista dolgozott, majd szakszervezetünk központjában, különböző posztokon tevékenykedett. 1951-től 59-ig főtákarént, majd 1959-től főtákarént munkálkodik szakszervezetünk előtt álló feladatok eredményes végrehajtása, a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása érdekében. Ez idő alatt két jubileumi évforduló fémjelzi postai és közéleti tevékenységét. Két évvel ezelőtt ünnepelte folyamatos munkaviszonyának 25. évében pedig függetlenített szakszervezeti tisztségviselői tevékenységének 20. évfordulóját.

Felöltségteljes megbízatásához, munkájához további sikereket kívánunk. Viselje sokáig, erőben és egészségben e magas kitüntetést.

MAJUS 1-1 SZÖTTES

Ki volt az idei május elseje negyedmilliójának elsője, ki mozdult, ki indult ki az utcára először, fogott zászlót, bokrévét, kendőt, májusfát, jelszavas táblát, hogy felvonuljon, menjen a sokadalommal, utcából utcába — sorakozzék, igazodjék, egyesüljön hőmpölygő, színes emberfolyammá, bezúdulva a térre, s zúgjon egyszerre: Eljén május elseje! Énekelje a munka ünnepi dalát — „Itt van május elseje!” —, miként apja, nagypapja tette tündetőn, ötven éve, a pesti vörös május elsején, a magyarországi első munkás-paraszti állam ünnepén? Elsők voltak akkor is a százezrek, elsők voltak most is a több milliók: a dolgozók...

Százház utca. Sarki ház. Gyülekezőhelye a postásoknak. Ide jönnek a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság dolgozói. A fal tövén felmondatos táblák. Vörös és nemzeti színű zászlók. Még gazdátlanul, csak úgy, a falhoz támasztva, felémelésre várva. A zászlórudak ferde sorban. Egy két nyúl köztük — kié lehet?

Fodor István a nevem.

Magas homlok, pirosbarna arc, Jávör-bajusz, őszülő, simán hátrafésült haj, nyugodt tekintet. Szürke öltöny, a hajtókán: napugárban csillogó, ótágú vörös csillag, rajta felirat: „Kiváló dolgozó.”

Nézem ezeket a zászlóru-

dakat: talán jobban is megfeshették volna. Itt-ott karcos a nyelvük.

Ért hozzá?

— Hát persze. Azt csinálom: festek.

Mit?

— Telefonfülkéket. Én festem minden évben az összes pesti telefonfülkét. Évente háromszáznegyvenet kell mázolnom — de ennél mindig többet csinálók. És mindig megtanítok rá egy gyereket. Most a Rau Gyurit tartom a kezemben, ott van éppen!

Hullámos barna hajú fiatalember jön a Thököly út felől, és megáll, tőlünk tisztas távol-ságban, a járda szélén. Onnan köszön, üdvözlö a tanítómesterét. Közben jönnek a postások, gyülekeznek a felvonuláshoz, fogják, felemelik a fal mellől a táblákat, a zászlókat, kézbe illeik a lobogók, lassan „kinő”, „kilombosodik” az utcai zászlóerdő.

A felszabadulás 25. évfordulójára az összes telefonfülkéket új ruhába tesszük: zöldbe, sárgába és fehérbe. Így hát ügykeznie kell a brigádomnak, hogy minden sikerüljön. Mert nem akarunk szégyenben maradni a többi előtt, pláne azután, hogy most kiválóak lettünk. De vagyunk hozzá elegendő, megosztjuk a munkát; én festek, a többi mást csinál, van köztünk lakatos, villanyszerelő, asztalos. Nézze csak: éppen itt jön az üvegező, Stolcz Géza.

Stolcz Géza komoly ember lehet. Megfontolt — ezt két pillanat alatt lemérhetjük róla. Ahogyan áll, feje magasságában egy piros szövettű táblával közelednek, piros alapon fehér betűk nagyobbodnak, s a fej mögötti háttérből lassan olvashatóvá lesz: „Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, a Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlajával kitüntetett élizem.” Fodor, Rau, Stolcz — meg a többiek — fejükkel a jelszavas táblát takarják.

Mióta dolgozik a postán?

— Harminckilenc esztendője — mondja Fodor István.

És a fülkéket hány éve festi?

— Harminchat éve. Télen, nyáron, esőben, hóban. Higgye el, már behunyt szemmel megtalálom valamennyi pesti telefonfülkét. A minap észrevettem a Nagyvárad térenél, amint egy telefonbetyár kiszedte a

készülék tantuszeit. Lefülemtem. Mondják nekem mostanában, hogy miért nem használom a festőgépet? Mert, ugye, ezt is gépesíteni akarják, ami jó is, mert nem könnyű munka.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság tavaly 30 500 új telefonállomást szerelt fel a fővárosban. Azelőtt: nyolc-tíz-ezeret. Tehát háromszorosával növelte az új állomások bekapcsolását a pesti hálózatba. Emellett a munka valamennyi jellemző mutatóit kiválóan teljesítették. Ezért kapták meg a Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlaját a munka ünnepére.

★

A Dembinski utcából visz, soroz az emberáradat a tér felé. Szól a zenekar, énekelnek az emberek, táncolnak a lányok, színes, zenés forgatag az egész utca. A menetben: a Budapesti Postaigazgatóság, élén: a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaján csillog a napugár. Alatta: új egyenruhás postások. Az igazgatóság minden hivatalából a képviselők csoportja.

A 2-es Posta Hírlapterjesztőből Lénárt Sándor jött a felvonulásra. Újságot osztályoz, szór, ad kézbe, mindennap ötvonvezet. De pontosan és időben. Mert ez a legfontosabb a hírlapterjesztésnél. Egytől-egyig annyi legyen az újság, mint amennyit kapniuk kell a hírlapterjesztőknek, és a lehető legkorábban kézben legyen, az olvasó kezében.

Éjjel kezdi a napot. Bemegy az elosztóba, feldolgozza a „sajtót”, kiadja az utcai árusoknak, no és önmagának. Mert ahogy végez a lapok szétosztásával, hazamegy, kicsit pihen, aztán ki, az utcára, újságot árulni. Negyvenkét ember dolgozik a keze alatt, jól megy a munka, Lénárt Sándor kiváló dolgozó. Vagyis ez azt jelenti, hogy időben érkezik az újság.

A család?

— A fiú katona. A lány 16 éves, szépen fest. Tervezőmunkákra készül. A fiú hajfőgépész. De most: kiváló katona.

Békés Attila

A telefonos orvosai

Ritkán találkoznak, de havonta kétszer legalább valamennyien összefognak, fizetésekor. Reggelként szétszélednek: ki Zuglóban, ki a Terézvárosban kezd. Van, aki a Népszava székházában tartja a munkaruháját. Annál is inkább, mert a központban nincs, hová akassza, nincs öltözőjük.

Kezükben kis szerszámtáskával járják a V., a VII. és a XIV. kerület egy részét. Két-százhatvan alközpont üzembiztos állapotban tartása — ez a feladatuk. Egy technikus, három segéderő, tizenkét műszerész és a vezető: ők tizenheten a „Puskás Tivadar” határozott szocialista brigád, az Erzsébet Távbeszélő Központ egyik büszkesége.

Bíró Mózes brigádvezető nemrég a Munka érdemrend arany fokozatával tüntették ki. Május elsején múlt harminc éve, hogy a postánál dolgozik. Úgyszólván gyermekfejjel kezdte, a Jár್ಮátelepen. Képzett telefonműszerész, a legbonyolultabb rendszerű ócska, elavult alközpont kábelei között éppúgy eligazodik, mint a legmodernebb crossbaron. És eligazodik az emberi lélek telefonhuzaloknál is koszább szövevényeiben. Úgy mondják: rátermett, jó brigádvezető. Tekintélye van, s pedagógusnak sem utolsó.

Osztályvezetőt kértek valahová, nem is egy, hanem két üzembe. Honnan? Kit javasoljanak? Végül két kitűnő szakember mellett döntöttek. Mindketten a „Puskás Tivadar” brigádban dolgoztak. A brigádvezető az alapszerző párttitkára is. A KISZ-titkár is közülük való: Ronga Pál, aki nemrég a SZIM-mozgalomban bronzérmert szerzett. Kakucska János szb-tag és odahaza a lakóbizottságban dolgozik, ha csak ideje engedi. Vargha György népi ülnök. Most éppen a bíróságva szólítja választott tisztsége.

Mig távol lesz, a brigád helyette is dolgozik. Fennakadás nem lesz, elvégzik az ő körzetében is a munkát. Vadász Jánosné szb-tag, az üzem kultúrfelelőse. Szőke Péter megbízott gazdasági felelős a pártalapszervezetben. Bertalan Ferenc pártvezetőségi tag.

Tisztségüket töltönek be, az üzem szűkebb és tágabb értelemben vett közéletében. Horváth Tamás, Bertalan Ferenc, Ronga Pál és Vargha György az utóbbi években kérte felvételét a pártba. Egyhangúlag megszavazták.

A „Puskás Tivadar” brigád jó hírnévvel örvend. Teljesítményükről grafikont mutat Vajda József üzemvezető:

— Nézzé csak, milyen egyenletes, egyenesvonulú a grafikon.

Felirata: „Alkőzpont jószágok alakulása”. Az ő érdemük, hogy a bűvös vonal olyan mintha vonalzóval húzták volna. Temérdek fejfejtés, ügyesség, kötelező és alkalmi tanfolyamok, egymástól szerzett ismeretek hal-maza, könyvek és velük született tehetség — lehet-e mindent grafikomba sűríteni? Ha igen, akkor ez a grafikon ott húzódik szerény-feketén Vajda József kis dolgozószobájában.

Bejegyzés a brigádnaplóban: „Brigádmunka: 17 db. 55-ös készülék javítása, 12 db. számtárcsa javítása, 11 vonaljavítás, 101 zsinór szemezés” és még vagy hat-nyolc apróbb tétel, Bíró Mózes szerint: ezt már nem is érdemes feljegyezni.

Sok ez, vagy kevés?

— Közepes hónap volt 1968 októbere. Dolgoztunk ennél többet, de kevesebbet is. Vajda József üzemvezető kiegészíti: Hozzá tartozik az igazsághoz, hogy igen gyakran a „Puskás Tivadar” brigád kollektívája segíti hozzá üzemünket a tervek teljesítéséhez. Egyetlen példa: a tavaly 2096 „tisztá szaporu-

lat” jelentkezett az Erzsébet üzem területén. Ha ők nem kötelezik magukat a bekötések elvégzésére, ami különben nem tartozik munkakörükbe, ha menet közben jó néhány alközpontot önállóan nem újítanak föl, egyszerűen, ha nem vállalnak magukra olyan munkát is, ami nem is a feladatuk, aligha értünk volna el ilyen eredményt.

Az is ide kíváncsok, hogy a brigád valamennyi tagja — a sokéves tapasztalatok szerint — jó kapcsolatokat tart fenn ügyfeleivel: a vállalatokkal, intézményekkel, ktsz-ekkel. Talán sikerül érzékeltetni, mennyire fontos ez náluk, ha állandóan ismétlődő munkájukra gondolunk: karbantartás, javítás, szerelés közben telefonközpontosokkal és gondnokokkal, osztályvezetőkkel és igazgatókkal érintkeznek. Fellépésük nem közömbös. Tegyük hozzá: még modoruk, viselkedésük sem az, hiszen szolgálatást nyújtanak. Büszkéek rá, hogy ebben a tekintetben soha, senkire nem panaszkodtak az ügyfelek.

Pedig 1953-ban, még a sztahanovista mozgalom idején alakult a brigád. Igaz, azóta alaposan változott az összetétele, sok fiatal került soraikba, mások „feljelt” távoztak, s néhány egykori szakértésüket meggyászolták. De mióta csak visszamelegednek — Bíró Mózes 1962. óta áll a brigád élén —, valahogy mindig a jó értelemben vett igazi közösségi érzés hatja át a kollektívát, akár egy család-

— Kitérdulást hirdetnek? A brigád szinte valamennyi tagja jelentkezik, a legtöbben családtagjaikkal. Időközönként fehér asztal mellett találkozunk. Legutóbb a Hűvösvölgyben vacsoráztunk, az Arnyas kisvendéglőben de szívesen megyünk Obudára is. Ezekről az összejövetelekről sem hiányoznak az asszonyok, illetve a férjek. Fizetési napokon szoktuk általában brigádtervezeteinket tartani olyankor úgyis mindenki bejön a központba. Nem célunk a vég nélküli tanácskozás, mindig csak a lényegre beszéljük meg. Soha nem hiányzik senki. Eljutunk olykor színházba, moziba is. Persze, ne gondolja senki, hogy mereven ragaszkodunk a formákhoz. Azt tartjuk: nem az a fontos, hogy együtt kivonuljunk egy színházi vagy mozielőadásra, hanem az, hogy valamennyien igényeljük a szí-

padi vagy filmélményt. Akárcsak az olvasást. Azt hiszem, a tanulóinktól eltekintve valamennyien rendelkezünk kisebb-nagyobb önálló könyvtárral — mondja Bíró Mózes.

Valaha úgy mondták: a postánál dolgozni előkelő dolog, jó szakma. Általában nagy megbecsülés vette körül a postaműszerezés-ket, tanult emberek hírében álltak, nem alap-

tanul. Erzsémet szerint azonban ma sincs ok a szégyenkezésre. Nemcsak azért, mert kevés kivétellel érettségizett fiatalok kerülnek ebbe a szakmába, hanem elsősorban azért, mert — a „Puskás Tivadar” brigád is ezt sugallja — nem foglalkozásnak, hanem hivatásnak tekintik, amit nap mint nap csinálnak. Ha úgy tetszik: örömlük lelik egy-egy hiba elhárításában, egy-egy öreg készülék hibátlan működésében, vagy a legmodernebb alközpont csínjának-bínjának kitapogtatásában.

Gyapay Dénes

MÉRLEGEN A VEZETÉS SZÍNVONALA

A Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon a kerekasztalbeszélgetésen részt vettek: *Bez Sándor*, az igazgatóság vezetője, *Bugyi József*, az igazgatóság üzemviteli vezetőhelyettese, *Vágó Jenő*, az igazgatóság fejlesztési vezetőhelyettese, *Busch István*, az igazgatóság főkönyvelője, *Gábor Viktorné*, a tervgazdasági osztály vezetője, valamint *Vilányi László*, az igazgatósági alapszervezet párttitkára és *Haraszti Pál*, a szakszervezeti tanács titkára.

Téma: az új gazdaságirányítási rendszer eddigi tapasztalatai. Előjáróban is annyit meg kell állapítani,

hogy az igazgatóság vezérkara rendkívüli átgondoltsággal, állandó elemző munkával és megfelelő következtetések levonásával figyeli és irányítja a helyzet alakulását, törekszik ésszerű módszerekre, a menetekben jelentkező problémák legjobb megoldására. Nem kétséges, hogy ez a feltűnően magas színvonalú vezetési stílus — s ennek fontos alkotóeleme a szakszervezeti tanácsal való példamutató együttműködés — döntő mértékben hozzájárult, hogy az igazgatóság üzemei elnyerték a Posta Kiváló Vállalata kitüntetését.

végett megküldi a Vezérigazgatóságnak. 2. Ezután kerül a tervező vállalathoz. 3. A tervező vállalat a vázlat-terveket az igazgatósághoz visszaküldi, 4. ahol a szakbizottsági tárgyaláson kialakítják véleményüket, üzemviteli, beruházási és gazdaságossági szempontok alapján. 5. Ezt követően a vázlat-terv a Vezérigazgatóság szakbizottsága elé kerül, ahol megszületik a végleges döntés. Aligha tekinthetjük célszerűnek, hogy a Vezérigazgatóság szakbizottsága számos esetben, figyelmen kívül hagyja az igazgatóság sajátos üzemviteli és üzemeltetési szempontjait. (Például: jugszláv-mikro, Zala megyei tv.). A Vezérigazgatóság szakbizottságán jóvá hagyott tervek alapján kerülnek megtervezésre a beruházás kivitelei tervei.

Szembetűnő a jelenlegi módszerben, hogy igen hosszadalmas és körülményes, kétségkívül lassítja a beruházások előkészítését. Különösképpen pedig azért kifogásolható, mert gyakran figyelmen kívül hagyja, vagy alig veszi figyelembe az igazgatóság véleményét, amely pedig az eddigi tapasztalatokra, valamint sajátos üzemviteli követelményekre épül. Úgy tűnik, hogy mindenképpen helyesebb lenne — éppen a vállalati önállóság és felelősség növelésével —, ha a nem egyedi és célcsoportos jellegű beruházások előkészítését az igazgatóságra bíznák, természetesen megszabva a posta által előírandó műszaki és gazdasági előírásokat, valamint a rendelkezésre álló hitelösszeget. Bizonyos, hogy az igazgatóság, közel egy évtized alatt részes volt mintegy 25, különböző jellegű állomás megépítésében — rendelkezik olyan műszaki szervezettel, ami biztosítja a feladatok végrehajtását.

Később sokkal többre kerül!

Feltétlenül szólni kell végezetül még egy kérdésről: a Vezérigazgatóság az igazgatóság részére a saját hatáskörbe tartozó beruházási összeget az évre 4, és fél millió forintban határozta meg. Az ezzel kapcsolatos elemzés alapján, valamint a szükséges igények felmérése után kiderült, hogy az új gazdaságirányítási rendszerben a beruházás pótlást jelző százalékos mutató csökkentésére meg kellene gondolni a kapott gazdasági szabályozók alapján. Ugyanis 1965 végéig — a felújítások és fenntartások, karbantartások elkülönítési elszámolási rendszere mellett — az állásfoglalások felújítási hányadából úgynevezett beruházáspótlásokat eszközölhettek. Most az ilyen alapon jelentkező igények lényegesen nagyobbak a megadott közgazdasági szabályozóknál. Az igazgatóságnál jól tudják, hogy új beruházásokra a Vezérigazgatóság a lehetőségek határain belül biztosítja az anyagi fedezetet, hiszen többet kapnak erre a célra, mint amennyit képezni tudnak. A híradás-technika és főleg a vezetékek nélküli híradás rohamos fejlődése érdekében azonban az említett pótlás jellegű nagyobb anyagi fedezet biztosítása látszik szükségesnek. Ezt indokolja egyébként a berendezések részben elavult, és korszerűtlen volta is — ezek megfelelő műszaki szinten tartása mindenképpen beruházáspótlásokat igényel. Úgy véljük, hogy a fontos probléma megoldását mielőbb fontolóra kellene venni, nehogy a későbbiekben a jelenleg szükséges összegek sokszorosát kényserreljenek erre a célra fordítani!

A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, a Posta Kiváló Vállalata eddigi eredményei és a feladatokkal kapcsolatos rendkívül elmélyült és alapos előkészítő, elemző munkálatok biztosítékot adnak arra, hogy a posta által eléjük tűzött további célokat is sikerrel elérjük.

Várkonyi István

Egy újtópáros

Wittek János és Kopp Miklós ezüstérmes kiváló újtópárosok lettek az év áprilisában. Együtt tanulták a műszerész szakmát és 1947 óta, tehát immár 22 éve — le számítva a tényleges katonai szolgálatukat —, mindketten a Posta Központi Javítóüzemében dolgoznak. Wittek János, mint szocialista brigádvezető, a Munka Érdemrend bronz fokozatát is elnyerte.

Az újtópárosnak 1959 óta mintegy 25 elfogadott újtópáros van. Közel 800 ezer fontos megalkarítást értek el például a távbeszélőközpontok építési költségének

csökkentésével, s fejenként 7000 forintot kaptak; a távbeszélőközpont építésének ésszerűsítésével jelentékeny vonalmegtakarítást is elértek, ezért az újtópárosok 5000 forintot kaptak.

Nagyon hasznosnak tartom a páros munkát — mondja Wittek János —, mert sok előnyt jelent az újtópárosoknak. Azt hiszem, nyugodtan mondhatom; mi egyik újtópárosunkat sem tudtuk volna egymás nélkül megcsinálni. Az újtópárosok általában hosszú hetekig, hónapokig kell dolgozni, sokszor meg-megakad az ember és ilyenkor a társa légszűri. Az ilyen órák azért is nagyon ésszerűek, mert egyik ötlet hozza magával a másikat.

Ugy vélem, hogy az ilyen páros együttműködést is még tovább lehetne fejleszteni. Nagyon gyakran előfordul, például vidéken, hogy nincs megfelelő képzéstelepi lehetőség. Ilyenkor sokat segíthetne az együttműködés. Általában az újtópárosok széles körű nyilvánosságát hiányoljuk. Nagyon és részletesebb propagandára lenne szükség, mert gyakran véletlenül találunk egy-egy jó újtópárost, melyet nálunk, vagy másutt is hasznosítani lehetne. Jelenleg az egyes igazgatóságok közötti újtópáros tapasztalatcserére még nem elég gyors és alapos. Sokat segítené az újtópáros mozgalmat, ha részletes tájékoztatás jelenne meg a posta területén elfogadott újtópárosokról, újtópárosokról.

Azt hiszem, az újtópáros feladattervek alaposabb, részletesebb kidolgozása is nagy tartalmat kaphatna. Tapasztalataink szerint a technikumot végzett, jól képzett fiatalok közül is sokan „rákapcsolódnak” egy-egy feladat megoldására, ha mindenütt nagyobb gondot fordítanak az újtópáros feladattervekre. A fiatalok ugyanis természetesen még nem rendelkezhetnek eleget gyakorlattal ahhoz, hogy szinte maguk bányásszák ki a feladatokat, azonban ha válogathatnának a feladattervekben, minden bizonnyal találnának olyanokat, amelyek megfelelnek érdeklődési körüknek és képzettségüknek. (v. i.)

100 éves a TYPOGRAPHIA

1869. május 1-én jelent meg először a TYPOGRAPHIA, a nyomdászok és a rokonszalmak közlönye, amelyet a pest-budai könyvnyomdászok önképző egylete adott ki magyar és német nyelven. Az első vezércikkéből idézzük: „Itt a kikelet! Mert végre hozzánk is behatolt azon ragyogó nap sugára, melynek századok előtt tört utat halhatatlan mesterünk Gutenberg János, felszabadítván lángeszével, magasztos tudományával az emberi szellemet, sötétség kovácsolta békéből...” A szakszervezeti mozgalom egyik jelentős alapját képezte a nyomdász önképző egyletből kialakult Általános Munkásegylet, majd később a Nyomdászok Szakszervezete. A lap címe megmaradt egy évszázadon át, tartalma pedig hozzájárult ahhoz, hogy egységbe tömörítse a szervezett dolgozókat, majd sok-sok év múltán mozgósítsa őket a szocializmus építésére. Sikereiben gazdag évszázad múlt el, a nyomdász-technika és a nyomdászok munkakörülményei nagy mértékben javultak. De közel sem elégedettek, a még jobbért küzdenek 100 év múltán is.

Köszöntjük a 100 éves TYPOGRAPHIÁT.

Orvosolják a jogos panaszokat

Körülbelül 4600-an kaptak az elmúlt évben havi 50—150 forintos béremelést a Budapesti Postaigazgatóságon. Milyen megfontolás alapján rendezték a béreket, mennyivel enyhültek ezzel a megoldásra váró gondok, illetve mit ígér az 1969. évi lehetőség — erről beszélgetünk Szabó Lajossal, a Budapesti Postaigazgatóság személyzeti és munkaügyi osztályának vezetőjével, valamint Oszlánecz Istvánnal, a szakszervezeti tanács megbízott titkárával és Koppányi Rezsővel, az igazgatóság szakszervezeti tanácsának munkatársával.

— Az elmúlt évben elsősorban a nehéz fizikai, illetve éjszakai munkát végző dolgozók, többek között a kézbesítők, rovatolók, irányítók, csomagrakodók és a mozgópostán utazók bérét emeltük — válaszol érdeklődésünkre Szabó Lajos. — Ez azt jelenti, hogy az igazgatósághoz tartozó hivatalok dolgozói több mint a felének nőtt a jövedelme.

— A bérszínvonal átlagosan mintegy 2,5 százalékkal nőtt. Ebből 1 százalékos — 125 000 forintot — a kormány adta kedvezményként a termelési költség terhére, további 1 százalékos a részesedési alapról számoltunk el, 558 000 forintot pedig a vezérigazgatóság keretéből kaptunk — részletezi Diósi Gyula.

Milyenek az idei kilátások?

— Meglehetősen szerények, mert az 1968—69-es évektől együttes 4 százalékos béremelési lehetőségét jórészt kimerítették. Ez azzal magyarázható, hogy az 1968. áprilisi, júliusi, októberi és decemberi béremelés tavaly mindössze 2,7 millió forintot jelentett, míg az idén — most már egész évre számolva — csaknem 4 millió 800 ezer forintot — folytatja Szabó Lajos. — Az idei lehetőségeket tehát jórészt már tavaly hasznosítottuk. Az 1969. januári induláskor mindössze 0,8 százalékos bérfejlesztési lehetőséget mutatott ki a könyvelés.

— A rendelkezésre álló 1 millió 18 ezer forintot már felhasználtuk. A mozgópostások éjszakai pótlékának felemelése 10-ről 20 százalékra 350 ezer forintot jelent. A más éjszakai munkakörökben dolgozók pótlékának egységesítése (a pótlékot 10—30 százalék között munkakörönként egy összegben határoztuk meg), 668 ezer forintba került — kapcsolódik be Diósi Gyula. — A két intézkedés körülbelül 2000 főt érint.

— A tavalyi és az idei intézkedések általában helyesek voltak. Összességükben az év végéig több mint 5 százalékkal növekszik az átlagos bérszínvonal — mondja Oszlánecz István. — Hatásukra néhány érintett területen mérséklődött a munkaerőmozgás. Sikerült megoldanunk néhány régi keletű sérelmet is, de sajnos, ezzel egyidőben újabbak is keletkeztek.

Például?

— A folyamatos üzemű hivataloknál nagy a létszámhiány. Az elmúlt évben a bérintézkedések zöme ebből kifolyólag a fiatalokat érintette. A szakmailag képzett tüzérgárda-tagok, középvezetők alig kaptak valamit. Ez érezhető bérfelesztésig okoz — mondja Szabó Lajos. — Hatására, sajnos, ma már az irányító dolgozók, így a főpénztárosok, helyi ellenőrök közül is számosan búcsút vesznek tőlünk.

— Orvoslásra vár a mozgópostások sérelme is. Jelenleg minden 10, tengelyen töltött óra után 25 forint utazási átalányt kapnak, ennek felemelése — az érintettek szerint kétszeresére — túlnál sokáig nem halasztható.

— A kisebb hivatalok is jogosan méltatlankodnak, hiszen 1964 óta jóformán semmit sem kaptak — folytatja a gondolatort Oszlánecz István.

Mennyi pénzből oldható meg a szóban forgó kívánságok?

— A mozgópostások utazási átalányának kívánság szerinti felemelése évi 2 millió forintba kerülne. A négy osztályon felüli hivatal tüzérgárdája béreinek rendezése nagyjából ugyanennyibe — számol Szabó Lajos. — A kollektív szerződésben szereplő vezérigazgatói és szakszervezeti megállapodás, mármint hogy a postán kívül eltöltött munkaviszonyt 1970-ig fokozatosan be kell számítani a rangbére, további 1 millió 440 ezer forint évi bérköltséget jelent...

— Ha a jelenlegi bérigényeket saját erőből kielégítenék, akkor jövő év tavaszán egyetlen fillér nyereségreszesedést sem fizethetnének. Pedig — a tavalyi 15-tel szemben — 1969-re 17 napos nyereségreszesedés elérését tűztük ki célul — mondja befejezőül Oszlánecz István. — Önmagukon nagyobb arányban csak úgy segíthetünk, ha a postal szolgáltatások színvonalának és minőségének további javításával egyidejűleg a tervezetnél nagyobb vállalati eredményt érünk el.

A Budapesti Postaigazgatóság az elmúlt évi jó munkájával kiérdemelte a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzásdíját. A mintegy 9000 főt számláló vállalati kollektíva — a nagyarányú létszámhiányt szorgalommal és áldozatkészséggel ellensúlyozva — napjainkban is lelkiismeretesen tevékenykedik.

Megérdemlik hát, hogy felfigyeljenek rájuk és a lehetőség szerint segítsék jogos panaszukat orvoslását.

Macsári Károly

Bíráltunk — intézkedtek

Lapunk márciusi számában „A választás finisében” cím alatt néhány olyan kritikai megjegyzést tettünk, amelyek tulajdonképpen a taggyűléseken a dolgozók részéről merültek fel. A HÁLEP-nél például szóvá tették, hogy a MÁV térképes bérletjegyeket az igazgatóság indokolatlanul visszavonta. Nagy Béláné, az

igazgatóság vezetője közölte: felmérést végeztek, megállapították, hogy a bérletek kihasználása nem megfelelő, mert ha az utazásokhoz 1. osztályú, teljes áru gyorsvonati menetjegyet váltottak volna, az elmúlt év első felében, az csupán 54 566 forintot tett volna ki, a bérletek viszont 96 ezer forintba kerültek. Tehát a dolgozóknak ez irányú reklamációját nem megalapozott. Kérték a munkahelyi átalány emelést, melyből a munkavezetők kimaradtak. Az erre vonatkozó utasítás nem terjed ki a munkavezetőkre.

Dunajváros 1. postahivatalában a munkakörülményeket tették szóvá. Május végére elkészül a földszinti helyiségek elektromos hálózatának felújítása, viszont a melegvízellátás és a szellőzőberendezés létesítése épületgépész hiánya miatt egyelőre várat magára. Végül Vámosmikola hivatal hírlapkezelője kocsit kért. A kérsérről az igazgatóság nem tudott. Ezért a kérelmesítésére csak azután kerülhet sor, ha a már benyújtott kérelmeket kielégítették.

A kilépők és az okok

Minden intézkedésük öszevetése után kiderül, hogy az igazgatóságnál egyéb problémák megoldása egyelőre szinte lehetetlen. Sajnálatos, hogy a tavalyi nagy munkaerővándorlás —, amely döntően anyagi okok miatt történt —, nem tudták megállítani. Rendkívül figyelemre méltó a szakszervezeti tanács közgazdasági munkabizottságának kérdőíves vizsgálata a tavalyi kilépések okairól. Több mint 100 dolgozóra terjedt ki a felmérés. Megkérdezték a dolgozót, a brigádvezetőt és az átlomásvezetőt is. Néhány érdekes adat: a legtöbb kilépő (22,8 százalék) technikus volt, majd az adminisztratív dolgozók (14,2 százalék) és a műszerészek (12,3 százalék). A kilépettek 70,3 százaléka 30 év alatti! A kilépettek 63,1 százaléka a másutt elért, vagy remélt magasabb kereset miatt távozott. Háromszáz forintot, vagy ennél nagyobb keresetemelkedésről számolt be a kilépettek 38,5 százaléka. Megállapították: a szabad szombat hiánya, illetve a vasárnap és az éjszakai szolgálat miatt távoztak a kilépettek 23,8 százaléka. Sokan azért távoztak, mert nem láttak megfelelő előmeneteli lehetőséget. A kilépők zöme sajnos szak-

képzett ember és közöttük is a legtöbb, mintegy 60 százaléka a műszaki képzettségű. Mindent egybevetve kétségkívül megállapítható: a bérproblémák megoldásának korlátai rendkívül nagy nehézségeket állítanak a vezetés elé, hiszen állandó küzdelemre kényszerítik a munkaerő biztosításáért, különösképpen pedig a nélkülözhetetlen szak-képzettségi színvonalon tartásáért és fejlesztéséért.

Ésszerűbben és gyorsabban

Az elmúlt időszak meglehetősen nagy számú beruházásainak műszaki és gazdasági előkészítése során jelentkező tapasztalatok kétségtelemé teszik, hogy változtatni kell az eddigi gyakorlaton. Tájékoztatódnak ugyan arra jutottunk, hogy az új gazdaságirányítási rendszer, amely éppen a vállalatok hatáskörének bővítését is jelenti —, alig érezheti hatását az igazgatóság beruházási tevékenységében. Az előkészítés ugyanis jelenleg a következőképpen történik.

1. Az igazgatóság a tervezési irányelveit jóváhagyás

KÖRKÉP A TERÜLETI BIZOTTSÁGOK ALAPSZERVEZETEK ÉLETÉRŐL

EGY HATÁROZAT VÉGREHAJTÁSA NYOMÁBAN

A Központi Vezetőség 1968. április 25-i, a postás dolgozók munkakörülményeiről, szociális és kulturális ellátottságáról szóló határozatának II/3/a pontjában ez áll: „A szakszervezeti szervek legyenek kezdeményezői, segítői és ellenőrzői a dolgozók munkakörülményeinek javításának, szociális és üzemegészségügyi ellátottságuk fejlesztésének...”

Nagyon lényeges szakszervezeti tennivalót rögzít a határozat. Azért emeltük ki egyik fontos részét, mert annak végrehajtásáról tájékoztunk a debreceni területi bizottságnál. Kalauzunk Kiss Máttyás, a területi bizottság titkára volt. Szolnokon strartoltunk.

ÖRÖM ÉS ÖRÖM

A várostól 2 kilométerre való lól meg egy mintegy 4-5 milliós postai beruházás. Mindenekelőtt egy emeletes, 25 fős munkásszállás készül, de ugyanitt lesz a garázs, a javítóműhely, a távközlési raktár, a gépkocsivezetők pihenője, öltözője és mosdója. Örömmel láttuk mindezt, hiszen lapunk 1966. májusi számában jogos bírálatot közöltünk: „A szolnoki kirendeltség balesetveszélyes, egészségére ártalmas a munka, nincs műhely, pihenőhelyiség, meg szerelőknek...”

Hát most aztán minden megvan, köszönjük a szakszervezetnek is — mondja László Sándor gépkocsiszerező és Rónai Mihály garázsvezető.

Szolnok 1. postahivatalban találkoztunk Futaki Gábornéval, a járási szb titkárával és Nagy Ferencel, a megye munkavédelmi felelősével.

— Tagadhatatlan, hogy mostanában az igazgatóság részéről is nagyobb támogatást élvezünk. De azért akad még

megoldásra váró probléma. Nézzük meg például a 4-es hivatal — invitált bennünket a járási szb-titkár.

Voltunk a helyszínen. A hivatal egy nyugdíjas postás házában bérleményként működik. A nyugdíjas „haragban van” a postával, ezért nem engedeli sem a mellékhelyiséget, sem a kamrát használni. Így azután téli időben az út túlsó oldaláról, 200 méternyire egy söröző udvarából hordják a tüzelőt, s oda járnak WC-re is. Vajon tud-e erről az igazgatóság? Mindenesetre Futaki Gáborné — habár nem az ő hatáskörébe tartozik — új épület, vagy telekvásárlás ügyében szaladgál a tanácshoz, a különböző szervekhez. Tarsolyában jó néhány ajánlat van. (Javasoljuk az illetékeseknek: hallgassák meg őt!) Szintén Szolnokon, március 15-én adták át a 6-os új postahivatalt. Buci Zsuzsanna nagyon boldog, és jól érzi magát.

BEVÁLTOTT IGÉRET

1966. februári számunkban ezt írtuk: „Szandaszőlősszinte egyetlen, több kilométernyi hosszú utcából áll, középe táján egy dűledező vályogvískó a postahivatal. 125 évvel ezelőtt épült a ház...” A hivatalvezető szavait is idéztük: „Többször kértük már az igazgatóságot, építsenek új hivatalt, mert itt életveszélyes a munka. Sajnos, csak ígéretet kaptunk...”

A területi bizottság azóta is napirenden tartotta a kérdést, s láttuk az épülő új postaházat, a falak már állnak, de az építő ktsz létszámbély miatt nem tudja befejezni a munkát, ezért április 30-ára a közbért fizet az igazgatóságnak. A lényeg azért mégis az, hogy csak elkészült Szandaszőlősszinte is az új postaház.

Jártunk a közeli Szászberék és Jászalszentgyörgy közseggekben is. Kovács Kálmáné, a főtűvonalító mintegy 300 méternyire levő szászberéki postahivatal vezetője örömmel újságotla: jövőre új postaház épül ide is. (A járási szb-titkár szerint: ha már újat építenek,

kereshetnének másik telket a főtűvonal mentén. A kézbestőnek ugyanis az autóbustól kell 300 méternyire cipelnie a küldeményeket.) Jászalszentgyörgyön Sass Tamás hivatalvezető kalauzolt a 8 hónappal ezelőtt felújított hivatalban. Igaz, hogy a falak már repedeztek, de állítólag még a jótállási határidőn belül vannak, s a ktsz kijavítja.

Szintén 1966. februári számunkban írtuk: „Martifűv látunk modern gyárat, lakóházakat, kultúrházat, vele szemben egy csúnya, dűledező felvonulási épületet, s abban a postát.” Főzer Vendel s helyettese: a felesége — akkor még ifjú házaspár — elmondották, a mennyezet leszakadással fenyeget, esős időben beázik a tető, s a hivatal padlózata ilyenkor tarkállik a vödörköltől, fazekaktól.

Emeletes postaház épül — 2 millió 700 ezer forintot beruházás — a közelben, amelyben helyt kap a HTI erősítő állomása, a távbeszélő központ, öltözők, mosdók és bevezetik a gőzfűtést.

A TB NEM ÉRT EGYET!

A törökszentmiklósi hivatalban mintegy 70-en dolgoznak — tegyük hozzá, évek óta áldatlan körülmények között. A volt börtönhelyiség levegőtlen, szűk. Igaz, próbálták korszerűsíteni, a köburkolatot parkettával cserélték fel, de lényeges változás nem történt. Nagy Margit, a járási szb titkára, éppen a határozat szellemében, többször is szövegétet titkári értekezleten, nem sok eredménnyel. Hiába, a megoklás már meghaladta hatáskörét. A területi bizottság vajon mit tett ez ügyben?

— Eppen a közelmúltban volt az igazgatóság magasépítési szakszervezetének ülése. Ott tárgyalták s nagyobb beruházások sorrendiségét. Saj-

nos, Törökszentmiklós problémája ismét háttérbe szorult. Jegyzőkönyvben is rögzítették: A tb nem ért egyet a döntéssel, hiszen ehhez jogunk van hatáskörünknel fogva — mondja Kiss Máttyás. Eközben látjuk, hogy két pénzfelveteli dolgozó sok-sok köteg száforintost visk az irodába, mert itt a páncélszekrény. — A felvételi helyiségből a közönségen keresztül mindennap így teszik meg az utat a nagy öszszegekkel. Öszszintén szólva, nem valami biztonságos ez a pénzkezelés! Ki vállalja a felelősséget? Sürgős intézkedésre van szükség!

Karcagon kívűlről nagyon tetszetős a hivatal. Am az csak a látszat. Valamikor bauxit-

cementből készítették a födémeket, a pilléreket, s a szakszervezet szerint 2-3 év múlva le kell bontani. Bizony, sokba fog kerülni. A tervek szerint 1971-ben elkezdik az építkezést megelőző bontást; ideiglenes épületbe költöznek.

Újabb állomásunk: Berekfűrdő. A hivatalvezető Nyitrai Károlyné. Panaszkodott, hogy lyukas a padló, ki kellene javítani. (?) Egyébként hamarosan új, korszerű postaház épül ebben a községben két nagyobb vendégszobával. Az igazgatóság dolgozóit tehát hamarosan igénybe vehetik a helyi gyógyfürdőt, amely állítólag igen hatásos. Mindenekelőtt a területi bizottság szorgalmazza ezt az építkezést, helyesen, hiszen a gyógyíphenés e fűrdőhelyen bizonyára jó hatással lesz a reumatikus bántalmaktól szenvedő dolgozókra.

Debrecenben a területi bizottságon elmondottak még néhány problémát. Az igazgatóság szállítási üzemének telepén a zsúfoltság miatt fennáll a robbanásveszély! A területi bizottság többször is felhívta a figyelmet erre a veszélyre. A derecskei postahivatal (járási székhely) korszerűtlen, a biztonság minimális, a higiénia nulla. A tb egy éve szorgalmazza a megoldást.

HASZNOS A VITA

Ezek után felkerestük az igazgatóság vezetőjét, dr. Deák Ignácot, beszélünk Schneider Józseffel, a fejlesztési igazgatósággal, Szűcs Lászlóval, a magasépítési csoport vezetőjével, hogy mindenekelőtt a problémákra kapjunk választ tőlük.

Szűcs László: Tudunk a szolnoki járási szb. javaslatáról; de a műút kiépül a hivatalig és az autóbusz is elmegy odáig. (Ebben nagyon kételkedünk!) Törökszentmiklós ügyében többször tárgyaltunk a járási és a helyi tanáccsal. Nem tudtuk megegyezni. A jelenlegi helyen nem lehet korszerű hivatalt létesíteni.

Dr. Deák Ignác: A területi bizottság valóban nem értett egyet az ütemezéssel, de Máttyáska 2. és Nyirbátor postahivatalában közvetlen életveszély áll fenn. Ezért e két helyen sürgetőbb az új építkezés, mint Törökszentmiklósban, ahol ugyan a munkakörülmények nem megfelelőek, de nincs életveszély. (Csak éppen a pénzkezelés nem biztonságos.)

Vita kerekedett Derecske ügyében.

Kiss Máttyás: Egy év óta sürgetőbb a tb. részéről, akkor is és most is csak előkészületekről van szó. Kérjük, a végleges döntést!

Dr. Deák Ignác: Megvan a végleges döntés! 250 ezer forintot beruházással 1970-re elkészült a felújítás. A belső kialakítás még ez évben megtörténik.

ELHÁRUL A ROBBANÁSVESZÉLY

Schneider József: Az elmúlt két év alatt többet költöttünk karbantásra, felújításra, új postaházakra, mint az azt megelőző 10-15 év alatt. Ezt is figyelembe kell venni. Nehéz helyzetben vagyunk. Van egyrendelet, amely szerint házat vásárolhatunk. De nálunk csak vályogból építettek régebben. A hegyvidéki igazgatóságoknak könnyebb, jobban hozzájuthatnak köépületekhez. Jó lenne, ha e rendelkezést felülvizsgálnák az illetékesek, figyelembe vennék a helyi adottságokat, az akadályokat vagy előnyöket.

Kiss Máttyás: Mikor újítják fel a nagykálói hivatalt?

Szűcs László: Már végleg döntöttünk, a IV. ötéves tervben.

— Szolnok 4. postahivatal

ügyét megvizsgáljuk, figyelembe vesszük a járási szb-titkár javaslatát. (Kiss Máttyás közbeszól: Debrecen 14. hivatalban szintén nincs mellékhelyiség.) Nem tudunk róla (!), de intézkedünk! A karcagikról annyit, hogy az új hivatalban figyelembe vesszük a szakszervezet javaslatát is: központi fűtést vezetünk be.

Szeretnénk hallani a szállítási üzem telepén levő robbanásveszély elhárításáról.

Schneider József: A veszély kétségtelen. A kocsk száma megduplázódott. Az első lépés a szolnoki beruházás. Jövőre Debrecenben és azt követő esztendőben Nyíregyházán építkezünk. A robbanásveszélyt úgy hárítjuk el, hogy 25 gépkocsit Debrecen 2. postahivatalban ideiglenesen tárolunk, ott kívánunk a gépkocsivezetőknek pihenőszobát, öltözőhelyiséget is biztosítani a munkásszálláson. A benzintöltő kút tartályát pedig lezárjuk.

Dr. Deák Ignác: Vitatkozunk, sokszor veszelünk, de csak azért, hogy az igazgatóság területén dolgozó postások biztonságosabb, korszerűbb, egészségesebb körülmények között végezzék feladatukat. Mélyreható, elemző tanulmányt készítettünk a közvetlen és közvetett életveszélyes postai létesítményekről, s ennek figyelembevételével állítjuk össze évről évre felújítási, beruházási tennivalóinkat. Az említett határozat szellemében is cselekedtünk, amikor elhatároztuk, hogy 1970-71-re Hajdúszoboszlón olyan új postaházat építünk, amelyben 8 db. kétágyas vendégszoba is lesz. Elkészült a tanulmányterv az igazgatósági épület felújítására is. 1972-73-ra korszerű építkezés, lift létesít, megszűnik a zsúfoltság. Épít Szolnok 2. postahivatal, amely az ország első teljesen automa-

tizált postája lesz. Nyíregyháza 1. ph. építkezése ez évben indul, s jövőre kész. Nyíregyházán is 25 fős munkásszállást építünk. Vásárosnaményben kis üdülőtelepet létesítünk a Tisza-parton, étteremmel egyetemben. Tudom, még sok a tennivaló. No, de hát csak addig tudunk nyújtózkodni, amíg a takarónk ér.

A LEHETŐSÉGEK HATÁRÁIG!

Kiss Máttyás: De talán lehet azzal a takaróval jobban is gazdálkodni. Azért teszünk javaslatokat, azért vitatkozunk, mert ez nemcsak a hatáskörünk és jogunk, de a Központi Vezetőség határozata is előírja számunkra. Választott szakszervezeti tisztségviselőink, szb-titkáraink, a területi bizottság, a dolgozók megbízása, észrevételei alapján tesznek javaslatot.

Örömmel tapasztaltuk, hogy az évekkkel ezelőtti lapunkban tolmácsolt, orvoslásra váró panaszok jó része kielégítően megoldódott, vagy megoldásuk folyamatban van. Az is helyes, hogy parázs vita is kialakult a dolgozók munkakörülményeinek javítása érdekében. Kezdünk már odáig eljutni, hogy egy-egy szakszervezeti szerv olykor-olykor feszíti a szociális program kereteit. Ez azt mutatja, hogy akár szakszervezeti bizottságról, akár területi bizottságról van szó, — ha van lehetőség — nem feltétlenül szükséges megelégedni a szakvezetési programmal, lehet annál többet, jobbat célul tűzni. Egyébként a szervezett dolgozók a szakszervezettől ezt el is várják. A területi bizottság feltétlenül törekedjék arra, hogy külön — a szakvezetés terén túlmenően — olyan szociális programmal rendelkezzen, amelyet az alapszervezetek vezetőségének felmérései, igényei alapján határoznak meg.

Bérces György

Jubileumi esztendő

élet-halál küzdelmet vívott a fehérgárdistákkal és a betolakodó zsoldosokkal, s nem tudott segíteni.

A Tanácsköztársaságot leverték, és — mint egykor Dózsa háborúja után — féktelen bosszú következett. Az ország a legsötétebb reakció oldalán egy minden eddiginél véresebb háború felé tartott.

Tengernyi szenvedés után jött el az igazi felszabadulás, amikor a harcedzett, érett munkásság a 133 nap tapasztalataival meg erősödve, biztos kézzel vette magához a hatalmat. Viharos és szép történelmünk van. Méltán lehetünk büszkéek arra, hogy a magyar nép a századok során sokszor küzdött a maga és más népek szabadságáért, a haladásért. Ennek a harcoknak, forradalmakban gazdag történelmünk legszebb pillanatai közé tartozik 1919 tavasza, amikor hazánk — megelőzve a kort — példát mutatott a világ proletariátusának.

Most, fél évszázad múltán szerte az országban méltó keretek között emlékeztek meg a nagy elődökről. 50 év nem hosszú idő, még élnek, közöttünk vannak a nagy idők tanúi, harcosai, akik személyesen monadják el élményeiket a fiatal nemzedéknek. Az ünnepek szervezésénél az volt a cél, hogy ez az évforduló többet adjon a ma emberének, mint a szokásszerű mervedett rutinünnepek, hogy megismerjük és megértjük azokat az embereket, akik történelmet alkottak, hősi tetteket hajtottak végre. Szakszervezetünk sokoldalú programot állított össze a hármas évforduló megünneplésére, amelynek jelentőségét számunkra külön növeli az, hogy az önálló Postás Szakszervezet a forradalmak idején jött létre.

Mozgalom indult a tárgyi emlékek összegyűjtésére. A Postamúzeum „Postások a forradalomban” vándorkiállítását országsszerte sokezren nézték meg. Három hónapon át tartott a Ki tud többet az 50 éves évfordulóról c. országos történelmi, politikai vetélkedő, amelyben több mint 12 000 postás dolgozó vett részt. Fiatalok és idősök frissítették fel tudásukat és bizonyították, hogy ismerik és értékelik az 50 éves évforduló eseményeket. Szakszervezetünk ünnepi megemlékezést tartott, amelyben a munkásszervezet régi harcosainak kitüntetésekét nyújtották át.

Borsod megyében, a Tanácsköztársaság egykori dicső harcainak színhelyén, májusban különböző, nagy tömegeket mozgató ünnepségekre került sor. Május 25-én naggyűlésen emlékeztek meg a postás vöröszerekről, Felsősolcán, Ongán, Gesztelyen megkoszorúzták a hősi emlékműveket.

Csalódás volt-e a színpad?

Világhírű és sikerű mű Hemingway regénye, „Akiért a harang szól”. Érthető, hogy a magyar közönség is nagy várakozással fordult a Thália Színház előadása felé, amikor *Rozs Ostrowska* és *Jerzy Gólski* lengyel szerzők dramatizálásában bemutatva a mű színpadi változatát. Az ilyen nagy várakozás könnyen okozhat csalódást, hiszen a műfaj is veszélyes ebből a szempontból. Egy kedvelt regényünket színpadon viszontlátni — bizony gyakran felemás találkozás jelent.

A két nézőnek: *Sütő Mihálynak*, a Budaörsi Postagazgatóság előadójának és *Tóth Iloná* adminisztrátornak a nagyon kedvelt olvasmányai közé tartozik a Hemingway-regény.

Az iskolában ugyan tanultunk a spanyol polgárháborúról, — mondja *Tóth Ilona* — ám ez a mű hozta igazán élményben részesítőbe hozzám. Különösen a főhősnek, *Robert Jordannak* az alakja ragadott meg és megvallom, telmerült bennem: vajon viszontlátnom-e a maga sokszínűségében ezt az alakot a színpadon. Nos, ha nem is teljesen úgy képzeltem el, mint ahogy *Nagy Attila* játszotta, ám mégsem okozott csalódást. Nem hűt játszott, hanem olyan tételű embert, aki végül is szükségszerűen jut el egy hősi cselekedet vállalásáig.

Sütő Mihálynak lényegében ugyanez a véleménye a főszereplőről, ám némely vonatkozásban másképpen látja. Arról van szó ugyanis, hogy az amerikai író, aki önként ment Spanyolországba, hogy a köztársaságiak oldalára álljon, a regény főhősében kicsit önmagát mintázta meg. S ha elemezzük a főhőst, kétségtelen, hogy valóban cselekvőbb ember, mint amilyennek *Robert Jordán* *Nagy Attila* ábrázolta. A beszélgetés során az is világossá válik: a színpad nem lehet olyan gazdag a spanyol hegyi szabadcsapatok életének ábrázolásában, mint a regény.

— A jelzett színpadon — mondja *Sütő Mihályné* —, egy deszka forgóemelőnyen egyetlen fa jelzi a vad, sziklás, erdős hegyvilágot. Valahogy sokszor légués térben mozognak

azok a szereplők, akiknek lételemük éppen ez a táj, a spanyol szülőföld, amelynek szabadságáért harcolnak. Ennek a valósága éppen olyan mélyen hat *Robert Jordánra* és teszi fokról fokra szívügyévé a harcot, mint az elvi felismerés, vagy föllázó szerelme *Mária* iránt. Bár *Polónyi Gyöngyi* erős átéléssel, finoman és fájdalmasan formálja meg *Mária* alakját, mégsem sugárzik az a szinte sorszerű, nagy szenvedély kettőjük szerelméből, mint a regényben. Talán ha csak színpadon látjuk először ezt a kapcsolatot, maradéktalanabbul tetszett volna. A spanyol nép valóságos őseréjét, különös, bölcseséggel kevert indulatát megtestesítő asszonynak: *Pillának* az alakját *Horváth Teri* nagy erővel állította elének.

— Érdekes — jegyzi meg itt *Tóth Ilona*, — én annyira hatása alá kerültem *Horváth Teri* alakításának, hogy eszembe sem jutott, milyen robusztus alak a regényben. Nagyon tetszett nekem *György László* alakítása, mint az öreg Anselmo, *Somogyvári Rudolf*, aki élethűen formálta meg *Masser* tábornok gyanakvó egyéniségét és *Buss Gyula*, aki olyan vad és szertelen Pablo, mint a regényben.

Sütő Mihályné Gosztonyi János puritán, a túlságos színpadi hatásokat kerülő rendezését dicséri. Sajnálja, hogy a rendezés is hangsúlyt adott a narrátori részleteknek. Amikor a narrátor nem a színpadon ábrázolhatóan regénybeli cselekményeket idézi, hanem azt kommentálja, hogy mi megy végbe egy-egy szereplő lelkében, gondolatában, holott ezt az adott szereplő eljátszhatta, kifejezhette volna. Ezek a részek feleslegesen vontatottá teszik a különben erős tempójú lendületes előadást.

— Am, mindezzel együtt — hangsúlyozza *Tóth Ilona* élénk helyeslése mellett *Sütő Mihályné* — az ember örül, hogy viszontláthatja színpadon a regényt és újra átélheti azoknak a feledhetetlen, érdekes és megindító sorsú embereknek a drámáját, akikért a harang szól...

K. Gy.

POSTÁSOK POSTÁJA

Mindenki tanult

A HTI gyártóüzemében először rendeztünk munkavédelmi vetélkedőt. Meg kell vallani, hogy a felkészülés során dolgozóink többet tanultak a biztonságtechnikai ismeretekből, mint a megelőző 10 év alatt összesen. A vetélkedőn részt vevő összes dolgozó belépéskor totószelvényt kapott, amelyet öt perc alatt kellett kitölteni. A legtöbb találat alapján 16-an jutottak tovább, majd következett a döntő, amelynek győztesei értékes jutalmakat kaptak. A legjobbak küzdelmét a hallgatóság végigizgulta a résztvevőkkel együtt. Az első: *Devecas Béla* technikus, 500,— Ft-os vásárlási utalványt; a második: *Csiszár András*, 400,— Ft-os vásárlási utalványt; a harmadik: *Robst Lajosné*, 300,— Ft-os vásárlási utalványt kapott. *Sajti Károlyné* csiszolt pohárkészletet, *Pánczél László* pedig két márkás golyóstollat nyert.

A legényesebb: megtanulták a résztvevők, hogyan kell balesetmentesen dolgozni, betartani a munkavédelmi rendszabályokat.

Faragó Tibor

Egy TB ülésről

A beszámolóból örömmel értesültek a TB-tagok, hogy az igazgatóság tervén felül, több mint félmillió forintot kapott a kerület bútorzatának javítására, és ezen felül újabb félmilliót a hivatalok festésére, rendezésére. Az alapszervezetek újválasztásával, a szak szervezeti osztálybizottságok felállításával kapcsolatos vita után, beszámolt a szakvezetés, a dolgozók ügyeinek, panaszainak intézéséről. Kitért, hogy a szolgálati úton elintézték és a munkaügyi döntőbizottság elé került ügyekben — ha nem is lényeges mértékben —, az előző év első három negyedévéhez viszonyítva, emelkedett a panaszok száma. Tény viszont, hogy a MDB-nál, a ko-

rábbi évekhez mérve, feltűnően csökkentek a vitás kérdések. A szakvezetés beszámolójának értékelése során a TB észrevetése, hogy a szabadságok kiadásánál a hivatalok általában nem tudták betartani az ütemtervet. Ennek erdejé elsősorban: az igazgatóság a nyári diáklétszámot csak augusztustól engedélyezte. Kiderült az is, hogy a gazdasági hivatal nem tudja kelő időben biztosítani az egyenruhákat, s végül, hogy az adminisztrációs átalány összege — a már eddig tett intézkedések után — nem megnugató. Felhívták a szakvezetést arra is, hogy a heti pihenőnapok kiadásánál — pénzbeli kifizetés

helyett — törekedjenek a szabadnap kiadására.

Leszögezte a TB: a postai épületek, nyílászáró szerkezetek javítása, festése és a jobb munkakörülmények megteremtése terén az igazgatóság nem kezdeményez eléggé, nem használja ki teljesen a rendelkezésre álló lehetőségeket.

A kollektív szerződéssel kapcsolatban többek között azt kifogásolták: az igazgatóság nem hajtotta teljes egészében végre a rendelkezést a kiadható jutalomszabadság tekintetében. Az ülés során elfogadták a Pécsi Postaigazgatóság és a TB együttműködési megállapodásának írásbeli tervezetét is.

Dr. Pazar Ferenc

Debreceni Május 1.

Debrecen 2. postahivatal udvaráról mintegy 600 ünneplő egyenruhába öltözött postás zászlóerejével zárult a felvonulás. A dísztribünön levoág lelkesen tapsoltak. A megyei újság az elismerés hangján írt: „...a postások felemelkedett felvonulása sikert aratott...”

Az élen hatalmas postás-embléma nyitotta meg a csoportunk vonulását. De fűvös zenekarunk szinte az egész menetnek biztosította hangulatát, no és a ritmust. Igy köszöntöttük az idei május 1-et.

Kiss Máttyás

POSTÁS FÓRUM

A Központi Járőrműtelep dolgozói évek óta szinte minden fórumot felhasználnak arra, hogy elmondják keserveiket, ezt tették a legutóbbi szakszervezeti választási taggyűlésen is. Többek közt *Szabó Lajos*, gépkocsiszerelő és bizalmi, *Richter László* szerelő és *Gálosfalvi János* lakatos kérdezték: mikorra oldják meg az illetékesek végre az áldatlan szociális körülményeket. Felke-restük *Pietráskó Edét*, a Járőrműtelep szb-titkárát, hogy válaszolhasunk fórumunkban a dolgozók kérdéseire.

— Alapszervezetünk vezetősége sajnos, éveken keresztül zárt ajtókat döngtetett. Végre ebben az esztendőben megnyitottak a kapuk és örömmel jelenthetem ki, hogy a jónéhány évtizedes szociális problémák az elkövetkezendő két-három esztendőben megoldódnak. Ez évben elkészülnek a tervek, és talán az építkezést is megkezdik. A lényeg, hogy a műhelyek dolgozói, valamint a gépkocsiszerelők részére 1500 főt befogadó öltöző-, fűdő-, mosdó épül. Igaz, hogy az építkezés elhúzódhat egy-két évig, de ezen is segítünk. Előregyártott erdei házakat állít fel a PÉKÜ, amelyben 600 főnek biztosítunk elfogadható körülmények között fűdőt, öltözőt még ez évben. Korszerűsítésre kerül a II. üzem étkező-

helyisége is. A biztonságos gépkocsiszerelés érdekében a garázs-műhelyekben 10 darab korszerű szerelőáknát létesítenek. Ezen túlmenően a javító-munka jobb műszerezettségét is megvalósítjuk, de az ún. csillaggarázs udvarát csatornazzák, lebetonozzák.

— A szociális körülmények javításának programjában még sok intézkedés szerepel, közülük még kiemelném a már régen elavult szűk keretek között működő orvosi rendelőt, amely hamarosan korszerű lesz és zavartalanul tudjuk lefolytatni például a gépkocsiszerelői időszakos orvosi vizsgálatát is.

— Azt is meg kell mondanom, hogy az elmúlt évben sem télenkedtünk. Például a Bogrnár műhelyben az egészségre ártalmas lerakodott port már egy új porleszívó távolítja el. A gépkocsik biztonságos emelése céljából az igazgatóság emelőszervezetet vásárolt. Sokat fáradoztunk a dolgozók balesetvédelmi oktatásának hatékonyságáért — hangsúlyozta *Pietráskó Ede*.

Az elmondottak bizonyára megnyugtatólag hatnak a járőrműtelepi dolgozókra, hiszen sokan éppen az áldatlan szociális körülmények miatt kérik áthelyezésüket olyan vállalatokhoz, ahol kedvezőbbek a körülmények.

Verseny a javából

Blake Edwards rendező remek szereposztást biztosított filmvígjátéka sikeréhez: *Jack Lemmon*, *Tony Curtis*, *Nathalie Wood*, hogy csak a nálunk legjobban ismerteket emeljük ki, s ha ehhez még hozzávesszük a fordulatot, ötlethalmozakkal teletűzdelt történetet, akkor mindjárt nyilvánvaló, hogy a Verseny a javából kellemes, szórakoztató, látványos filmvígjáték. A nagy Leslie a nők bálványja, aki egyszerű sikereket ér el a sportban is. Igaz, Fate professzor irigykedése és intrikái borsot próbálnak törni az orra alá. A nagy autóversenyen mindketten elindulnak. A bonyodalmak már azzal elkezdődnek, hogy a professzor és kéthálzezes segítőtje gondoskodnak arról, hogy a rivális versenyzők autója elromoljon. A film hősei a legkülönbözőbb

országokban változatos kalandokat élnek át, például egy jégtáblán kelnek át az Északi Jeges-tengeren és Szibériában érnek partot, hogy végül Párizshoz közeljenek. Közben a nagy Leslie, aki ellen a professzor hiába próbál meg mindent megtenni, hogy megakadályozza a győzelmét, beleszeret a versenyben részt vevő, rendkívül bájos és csinos újságíróba, Maggie-ba, aki az ő automobilján teszi meg az utat. A célszalag előtt Leslie leállítja a kocsiját, hogy megcsókolhassa a lányt, s így riválisa, a professzor zavartalanul befut a célba. Fate professzor azonban nem érzi győzelmét ily módon teljes értékűnek és ezért megállapodnak, hogy újabb versenyre kelnek Párizstól New Yorkig. (vi)

Olvassuk a technikát

A Szakszervezetek Országos Tanácsa és az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság havonta megjelenő műszaki lapja jelentős segítség szinte minden dolgozónak, hiszen napjaink világméretűben jelentkező, ható technikai fejlődése mindenkivel szemben magasabb mércéket állít fel, postai vonatkozásban is. Az újság 32—40 oldal terjedelemben érdekes műszaki információkat, híreket tartalmaz, népszerű rovatát a legfrissebb technikai kérdésekről tájékoztatnak.

Felhívjuk olvasóink figyelmét a *Technikára*, amelynek szerkesztősége most a III. negyedév kezdete előtt előfizetési akcióit hirdeti. Minden új előfizető — és természetesen a korábbiak is — megkapják a szeptemberben megjelenő 128 oldalas évkönyvet. (Megrendelhető: Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 54. Feltüntetve a nevet, foglalkozást, pontos címet.)

Nemzetközi szakszervezeti hírek

● A SZOT vendégeként hazánkban tartózkodott *Yabiaoui Adbellatif*, a marokkói Postások Szakszervezetének főtájkára május 3-án szakmai nap keretében volt a Központi Táviróhivatalban, és a Ferenc Távbeszélő Üzemben. Az afrikai vendéget fogadta *Besenyei Miklós* főtájkár is.

● Az 1969. évre üdülősere szerződések alapján elsőként 38 magyar postás dolgozó május 22-én, illetve 31-én utazik a Német Demokratikus Köztársaságba, 14 napos pihenésre. A két 19 fős üdülőcsoport nagyobb részt Sellinben, illetve Tabarcban pihen, s néhány napot Berlinben is elölátogatnak. A német postás dolgozók üdülőcsoportja május 28-tól 12 napot Balatonalmádban, és 2 napot Budapesten tartózkodik.

● A szlovák Postások Szakszervezetének meghívására *Fatalin János* titkár vezetésével, május 19-én 3 tagú delegáció utazott Bratislavába, ahol tárgyalnak a magyar és csehszlovák postásgyermekek csereüdvöztetéséről. A tervek szerint a magyar iskoláskorú gyermekek júliusban—augusztusban a Magas-Tátrában, a csehszlovák gyermekek a Balaton mellett töltenek 20 napot.

● A belga társ-szakszervezet két tagú tanulmányi delegációja, május 17-én érkezett egyhetes látogatásra *Viktor Van Der Heyen* titkár vezetésével hazánkba. A vendégek megtekinthetnek több postai létesítményt és tárgyalnak szakszervezetünk vezetőivel.

● Szakszervezetünk meghívására május 19-én *Roland E. S. Collett* szervező titkár vezetésével 5 tagú angol delegáció érkezett hazánkba az angol Postaműszaki Dolgozóinak Szakszervezetétől. A delegáció viszonzozza szakszervezetünk képviselőinek múlt év őszén Angliában tett látogatását. Tanulmányozzák szakszervezetünk tevékenységét, a posta új gazdaságrányítási rendszerének tapasztalatait, mivel az angol postánál most folynak a tárgyalások a vállalati átszervezésről.

Szlovátsík Károly

KÖNYVESPOLC

EUROPA KÖNYVKIADÓ: *Sienkiewicz: Özönvíz*, c. regénye a „Világirodalom remekel” sorozatban jelent meg. Történelmi trilógiájának legsikerültebb része megörökíti a lengyel—svéd háborút.

Stendhal művei sorozatban megjelen a 6. kötet: *Henry Brulard* élete — Egoista emlékezések c. kötet. A nagy író újabb tanúságát adja valóságosságának, a lélekelemzésnek, a társadalomábrázolásnak. *Titus Livius: A római nép története* nagyon érdekes történelmi regény. Olyan események elevenednek meg a fejezetekben, mint a *Capitolium* ostroma, a Gallusok elleni háború. Megismerjük *Camillust*, a nagy hadvezért és sok érdekes történelmi figurát.

Vu Cseng-en: Nyugati utazás avagy a Majomkirály története, a klasszikus kínai irodalom híres regénye, mely bejárta a világot. Az olvasót földöntúli tájakra viszi el, ahol istenek és démonok harcolnak egy szent életű szerzetes körül, aki mindenáron népe épülését kívánja szolgálni. Mindez rengeteg humoron, színes kalandon és nem utolsósorban éles társadalomkritikán keresztül tárul elének. *Oibracht: Átok* völgye c. könyve a kárpátaljai nagy hegyek egy eldugott kis falujában játszódik; a fanatikus vallásosságot leplezi le. A „*Finn elbeszélők*” c. kötetben egy érdekes ország irodalma fél évszázados természetének legjobbjai szerepelnek.

Jakovosz Kambanelisz: Mauthausen c. regénye a hitteles és pontos dokumentumjelleg, a regényszerű feldolgozás szerencsés keveredése. *A. Sztjepanov: Port Arthur* utáni c. könyve jelentős történelmi mű, amely esemény utáni idők hőseit mutatja be.

SZÉPIRODALMI KÖNYVKIADÓ: *Balázs Anna: A rossz feleség* c. elbeszélőgyűjteménye az író nő legszebb alkotásait tartalmazza. Hősei mai emberek, történelmi izgalmasak, élethűek. *Kosztolányi Dezso: Aranysárkány* c. meseje az Olcsó Könyvtár sorozatban jelent meg. Bemutatja egy századvégi kisváros életét, a monarchia jellegzetes kispolgári figurát.

Tamási Áron: Abel a rengetegben c. nagyszerű könyve szintén e sorozatban jelent meg.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ: *Mándy Iván: Egyérintő* c. könyve novellásgyűjtemény. Élményeit mindenkéltől a külvárosi életből meríti. *Moldova György: Az elbocsátott légió* c. könyvének főhőse egy parasztlú, akiből katonatiszt lett, majd megjárja a Rákóczi-korszak börtöneit, az internálótábor, s felvetődik a kérdés: megmarad-e annak a forradalmárnak, aki még 20 évvel ezelőtt elindult, hogy megvédje az új országot, a nép hatalmát, vagy sem? *Kolozsvári Grandpierre Emil: Dráma* félvállról tulajdonképpen a mai nők problematikáját boncolgatja.

Brandys: Romantika c. el-

beszélőgyűjteménye szembebeszéli a múltat a jellel, a helytállást a megalkuvással, a szorongásokat a reményekkel.

„*Körkép 69*”, 20 magyar elbeszélést tartalmaz.

„*Füst Milán összes versei*” c. szép kivitelű könyv a XX. század egyik legnagyobb magyar költőjének állít emléket. *Képes Géza: Cserépalom* c. verseskötete a való világ elemeiből táplálkozik.

GONDOLAT KÖNYVKIADÓ: *Irving Stone: Michelangelo* c. regénye a második kiadás érte meg.

Jeanne Bourin: Abélard és Héloise c. könyve a világtörténelem talán leghíresebb szerelmespárjának története. A híres teológusnak és a tudós apácnak tragikus sorsa és különös szépségű szerelmeslevelei Villon óta sok költő és tudós képzeltetét foglalkoztatták. *Adam Olearius viszontárogás útja az orosz földön át, Perzsiába* c. mű a klasszikus utóírások sorozatban jelent meg.

Réti László: Igy látta az el-lenség c. könyve nagyon érdekes. Arról szól, hogy a Magyar Tanácsköztársaság leverése után, a fasiszta ellenforradalmi rendszernek milyen mód-szerei voltak a 133 nap emlékének bemocskolására.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: *Rév Erika: A népbiztosok pere* c. könyve olyan eseményről szól, amely az egész világ haladó embereinek figyelmét és tiltakozását váltotta ki. *Zsigmond László: Franciaország 1789—1968*. c. könyve korrajz a nagy francia forradalomtól napjainkig. *Mattyasovszky Jenő: Hód küldetése* bűnügyi kémregény, leleplezi a kémek, dezertőrök aknamunkáját.

KÖZGAZDASÁGI KÖNYVKIADÓ: *Katona Géza: A láthatatlan birodalom* c. könyve az amerikai gengsztervilág uralmát, háborúját mutatja be. *Inceze Miklós—Makkai László: A polgári forradalmak és az újkor, a Minerva zsebkönyvek* sorozatban jelent meg.

TÁNCSICS KÖNYVKIADÓ: *Balázs Dénes: Hajóstoppal az Indonéz szigetvilágban* c. utóleírása egy merész vállalkozás krónikája, amelyben a szerző maga vett részt. *Pacsay Vilmos: Ami a tv-kamerák mögött van című könyve* bemutatja az olvasónak a tv-kamera mögötti mindennapos izgalmat, a riportot, műsorok elkészülését.

B. Gy.

Lányoknak — asszonyoknak

Nagyon sok függ az asszonytól, hogyan tölti a család a szabadságot. Ne időztsenek semmiféle nagy munkát a szabadságra, például nagymosást, nagytakarítást, festést, befűzést, stb. azzal a felkiáltással, hogy úgyis van rá idő. A szabadságot a családdal együtt jó eltölteni.

Ha a család üdülőben tölti szabadságát, tanácsoljuk, illeszkedjenek bele a közösségbe és vigyázzanak arra, hogy ne zavarják mások üdülését. Ha otthon töltik a szabadságot, akkor is van alkalom a kikapcsolódásra. Járjanak együtt kirándulni. Nagyon helyes, ha a szülő elviszi olyan városokba gyermekeit, amelyek az iskoláév anyagához kapcsolódnak. Így a gyerek kirándulás közben feleleveníti a tanultakat. A történelmi nevezetességek megtekintése a szülőknek is hasznos.

Üdülésnél lányoknak, asszonyoknak egyaránt gondja, hogyan lehetne kevés kiadással divatosan öltözködni? A nőket mindig izgatja az is, hogyan lehet egy ruhát széppé varázsolni úgy, hogy ne hasonlítson a többi ruhához. A divat különböző díszítésre nyújt lehetőséget. A ruha egyénivé tételére alkalmazhatunk gyöngyhímzést, zsinórhímzést, csillagos fonalkivarrást, üveggyöngyosra applikált hímzést, keskeny szalagbetétdíszítéssel készült hímzést, de legdivatosabb — a népi hímzés. A külföldi divatbemutatókon gazdag népi hím-

zéssel készült ruhák kápráztatták el a nézőket. Minden ország saját motívumait használja fel a ruhák díszítésére. Egy kis kézügyességgel mi is hímzethetünk magyaros motívumokat ruhánkra, így például a gallérra, övre, zsebre, ruhazsegre, kabáthajtókára. Ahol a családban vagy a szomszédokban van iskolás gyerek, biztosan szívesen előrajzolja az anyagra a mintát. A színes fonalakat pedig izles és a ruha színe szerint válogatjuk össze.

Díszíthetjük a ruháinkat horgolt kézimunkával is. Változatlanul divatos a horgolt galér és öv (kikeményítve), szabó, a ruha szegélyén keskeny horgolt csipke. De változatosabbá tehetjük öltözködésünket különböző színes sálak viselésével is, amelyek szintén divatosak. A sálakat különböző formákban kötyjük meg. Láttunk olyan mini-szoknyás modellit is, amelyhez térdközépig érő selyem sálát viselt a maneken. Ingblúzokhoz másszínű, kézimunkázott nyakkendő a divatos. Ezt is elkészíthetjük házilag.

Mint láthatjuk, rengeteg lehetőség van arra, hogy az üdülésre olcsón és mégis divatosan felkészüljünk — csak egy kis ügyesség, akarat, na és idő kell rá!

Kívánunk a lányoknak, asszonyoknak a kézimunkázáshoz sok sikert és kellemes nyaralást!

Postás Panni

Művészet — közönség

„A közönség és a művészeti közszemlélet beleszól a művészet fejlődésébe is. A művészet csak igényes közönség segítségével válhat élő, korát kifejező művészeté...” állapítja meg többek között a Művészeti Szakszervezetek Szövetsége Elnökségének március 24-i állásfoglalása. A kulturális, s ezen belül a művészeti nevelés a szakszervezeti mozgalom érdekvédelmi feladatai közé tartozik, mert a kulturális politika, művészetpolitika összefügg a gazdaságpolitikával, hiszen akkor tökéletesedik a gyárakban, a földeken, a kutatóintézetekben és az irodákban a munka, ha a dolgozók műveltsége is állandóan fejlődik. Hazánkban ma már másfélmillió televízió-előfizetőt tartunk nyilván, de a nézők

száma ennek többszöröse. Több mint 3 millióan hallgatnak rádiót, sok tíz- és százezren néznek színházat, olvasnak könyveket, járnak különböző iskolákba, kulturális művelődnek. Sokszor vita keletkezik különböző filmalkatásokról vagy kiállításokról. Megvan a különböző művészeti irányzatok létjogosultsága, de azzal egyet kell értenünk, hogy az alkotó — bármilyen műfajban is — nem fordíthat háttal a közvéleménynek. Nem egy művészi körben kap hangot az olyan következtetés, hogy az alkotás a művész belső ügye, a közösség pedig gondoljon a műről, amit akar. A munkaszótály, a dolgozó nép általában támogatja az újat, a szépet, a ki-

fejezőt. Az élő művészettel való aktív közönségkapcsolat nélkülözhetetlen erő mindkét fél számára. Sokszor bírálják — gyakran joggal — az amatőr műkedvelő, művészeti mozgalmakat, de legtöbbször — segítség nélkül. A művészek, írók, rendezők gondoljanak arra, hogy az amatőr műkedvelő mozgalomból kerül ki tulajdonképpen a hivatásos művész aktív közönsége. Baráti köröket, valamint író-olvasó, művész-néző találkozókat szervezzenek. A szocialista brigádok kulturális felajánlásokat tesznek. Vajon a művészeti szakszervezetek közép- és alapszervezetei nem nyújthatnának-e többet, tartalmasabbat a több mint 1 millió szocialista brigádtagnak? A különböző amatőr művészeti és baráti körökben mintegy 40 ezren tevékenykednek. Egyet kell érteni a MÜDOSZ állásfoglalásával: ideje volna megvizsgálni, kik és hogyan foglalkozzanak velük. Sokat segíthetnének például a szakszervezeti aktivistáknak, vagy a mozgalmi iskolák tantervvel művészeti részének kialakításában.

Sporthírek

Megenyhült a lég — idézhetünk a költőt — Klampár Tibor körül. A Postás fiatal — még ifjúsági korú — asztaliteniszőzére az ez évi müncheni világbajnokság csapatküzdelmei során rettenetes teher hárult: két mérkőzésen is, 4:4 után, neki kellett a döntő mérkőzést játszania, Klampár vereségeivel a magyar csapat kétszer 5:4-re kikapott. Akadtak a fiatal versenyzőt elmarasztaló hangok. Aztán eljött Budapestre a világbajnok Itoval az élen a világbajnok japán csapat. Szenzációs eredmény született: Magyarország 5:1-re legyőzte Japánt. Klampár 2:0-ra verte a világbajnok Ito-t, 2:1-re a müncheni VB-n harmadik helyezett japán Kasait.

Ugyancsak kivették részüket a május 1-i sportünnepségek közül — az ország minden részén — a Postás sportkörök versenyzői, főleg a kerékpárosok. Budapestten tízezer tapostak a Wekerle-telep körüli versenynek és a Csepel SC sporttelepe salakján megrendezett viadalnak, hiszen mindkét versenyen az ország legjobb sportfelhő-lovagjai álltak rajthoz. Wekerle-telepen Magyar László a második, Benkő Lajos a harmadik helyen végzett, míg Csepelen Benkő Lajos és a Postás csapata egyaránt a második helyet harcolta ki az erős mezőny látványos versenyén.

Nehezen indult be az 1969. évi labdarúgó bajnokság NB. III. Északkelet csoportjában a Bp. Postás „gépezete”. Az első mérkőzések csapatkereső izgalmat és nehézségei elmúltával megkezdtek a pontok gyűjtését. Még idegenből is szereztek néhányat. A nyolcadik forduló után a bajnokság 7. helyén állnak, s a harmadik helytől mindössze három ponttal leszakadva. A helyeztek értékesítése körül azonban változatlanok a bajok, példa erre: a Bp. Postás pontosan annyi (11) gólt rúgott a nyolc mérkőzésen, mint az utolsó helyezett Balassagyarmati Dózsa.

A nyomda ördöge incelkedett a Postás Dolgozó legutóbbi számának sportrovatával. Az elmúlt 70 esztendő 317 Postás-bajnokságát ismertető cikkünkben ugyanis több ízben Bodor Ödönről esik szó, mint a Postás SE élete első korszakának kiemelkedő képességű atlétajáról és labdarúgójáról. Természetesen minden esetben Bodor Ödönről van szó, aki korának valóban nagyszportegyénisége volt, a futóbajnokságok egész sorát nyerte és —ahogy akkor nevezték — „all round” atlétaaként a magyar labdarúgó válogatottban is helyet kapott — egy ízben.

— v. j. —

A tavaszi elsőségért

Most már valóságos „nagyüzem” bontakozik ki a tömegsport területén, a postás dolgozók üzemi bajnokságain, minden sportágban. A tavaszi idény első helyéért különösen éles harcok folynak a csapatok között, úgyszólván minden sportágban, minden osztályban.

Három négy pontos csapat is akadt a második forduló után a labdarúgó bajnokság I. osztályában. Közöttük — egyelőre — csak a gólarány szabályozza a sorrendet, az alábbiak szerint: 1. Ferenc, 10:1, 2. Újpest, 8:1, 3. Zavar, 4:2 gólaránnyal.

A II. osztályban az Alközpont Óbuda is csak jobb (7:1) gólaránnyal előzi meg a Belvárost (7:2), mögöttük egy ponttal lemaradva az FTT „üldözi” a listavezetőket. A III. osztályban pontosan hasonló a helyzet a HTI Inter I., a HTI Erősítő és a Lipót között. A IV. osztályban az Alközpont III. egy ponttal vezet a Bp. 4-es előtt. A Járműtelep bajnokságának első három helyezettje: 1. Irodaépület, 2. Fődarab, 3. Ifjúsági műhely.

Az asztaliteniszőzők kezdtek a legkorábban, érthető, hogy náluk fejeződik be leghamarabb a tavaszi idény. Néhány mérkőzéssel az első forduló befejezése előtt — lapunk zárta — így festett a bajnoki táblázat:

Férfi I. osztály: 1. HTI Szerelő, 2. Alközpont Óbuda, 3—4. Erzsébet-kábel és Bp. 70-es. II. osztály: 1. Erzsébet II., 2. Teréz, 3. Alközpont Szerelő I., III. osztály: 1. Bp. 78-as, 2. Alközpont Szerelő II., 3—4. HTI Szerelő II. és HTI Góc. IV. osztály: 1. PESH, 2. Belváros KISZ, 3—4. Bp. Mikro és POK.

Női I. osztály: 1—3. holtversenyben: KHI/A, Erzsébet és KHI/B. II. osztály: 1. Alközpont KISZ/A, 2. Kábel Igazgatóság, 3. RTV Igazgatóság.

Az Alközpont/A elhúzott egy kicsit a mezőnytől a tekebajnokság I. osztályában. Az élen ez a helyzet lapzártkor: 1. Alközpont/A 21 pont, 2. Vezérgazdaság/A 13 pont, 3. Bp. 78-as 17 pont. A II. osztályban az Újpest/B-nek sikerült „megugrania” a vetélytársaktól. Az Újpest/B 19 ponttal állt az élen a Postavezérgazdaság/B 14 pontos csapata és az Alközpont/B 13 pontos csapata előtt.

Annál élesebb a küzdelem a sakkozók mezőnyében. Az I. osztályúak listájának élen a Bp. Postaig. 5 ponttal állt, de szorosan a nyomában, 4,5—4,5 ponttal, három csapat is: a Krisztina, a Bp. 70-es és a Bp. 72-es. A II. osztályban a Belváros 8 pontjával a tavaszi bajnokság győztesének látszik, miután a HTI Erősítőnek és az RTV Igazgatóságnak „csak” 6—6 pontja volt, amikor az utolsó eredményeket kézhez kaptuk.

Természetesen a tavaszi idényből hátralevő találkozókat minden sportágban és osztályban időközben változásokat is hozhattak. Tekintve a szoros küzdelmeket, ez szinte bizonyosra vehető!

KERESZTREJTVEY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	12				15						
14					15	16					
17			18	19		20					
21			22			23		24			
		25				26		27			
28	29		30					31		32	
33		34		35						36	
37			38		39						40
41				42				45			
44						45	46		47		
		48			49			50		51	
52	53		54	55					56	57	
58		59		60						61	
62			63		64					65	
66						67					

VÍZSZINTES: 1. Balassi Bálint egyik töredékét helyeztük el rejtvevényünkben, abból az alkalomból, hogy költőnk 375 évvel ezelőtt halt meg. Az idézet első része. 12. Alkotók. 13. Munkahelyeik 14. Kifogástalan emez. 16. Befalán, például előle. 17. A hét vezér egyike. 18. N. E. N. 20. Figyelmeztetik. 21. K. O. 22. Fordítva; nem velem. 24. Messzeség? 25. Lehűz, például egy pofont. 27. Sponkodik. 28. Virágrész. 30. Híres. 32. Zeus egyik kedvese. 33. O. N. Ö. 35. Kisurranás. 37. Részére. 39. Leányokra, asszonyokra mondják gyakran. 41. Egyik terünk — névelő. 43. Kaparó. 44. Hantok. 45. A. V. 47. Fordított leánynev. 48. Korjelző. 49. A kifogástalanok. 51. Sikk középen! 52. G. T. 54. A csuszó-mászók. 57. A. J. 58. Tagadás. 60. Iratár (—). 62. Figura. 64. Ennek örül az ember. 66. Időjárás 67. A lemásolás.

Beküldendő: vízszintes 1., folyt. függőleges 14., függőleges 19. **Beküldési határidő:** június 15.

Áprilisi számunkban megjelent keresztrejtvevény helyes megnevezése: Vízszintes 1. Uj tavasz, újra május elseje, fényben. Függőleges: 23. Ragyognak a rétek, a kertek, Vízszintes 20. Széplátó föld.

Könyvjutalmat nyertek: Dézsi Ferenc (Debrecen), Tóth László (Hódász), Lukács Ferenc (Pécs), Niemtschik Ferenc (Tiszaszerdahely), Rákóczy Károlyné (Csepreg).

POSTÁS DOLGOZÓ
a Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő a szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: Bércs György Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András utca 13. Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest, VII., Rákóczi utca 54. Telefon: 224-819
Felelős kiadó: Gábor Márton a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjeszti a Postások Szakszervezete Szikra Lapnyomda, Budapest

A Nippon Telegraph és Telephone Public tokiói cég a közeljövőben különleges elektronikus számítógépet bocsát előfizetői rendelkezésére; a gép egyelőre három szolgáltatásra vállalkozik. Elvégzi az összes számtani műveletet, szakmai és üzemi számítási szolgáltatást ad.

A New York-i egyetem siketnémák részére létesült rehabilitációs központjában készüléket szereltek fel, amelynek segítségével a siketnémák képernyőn léphetnek kapcsolatba egymással.

Egyes prognózisok szerint 2000-ben már minden európai lakásban lesz videotelefon. Eddig a Bell-konzern készülékét tartják a legjobbnak, amely lehetővé teszi, hogy a beszélgetőtársak necsk lássák egymást, hanem különféle ábrákat, például műszaki rajzokat is megmutathassanak egymásnak. Szabó László

AZ ÚJ BELVÁROS KÖZPONT ÉPÍTÉSÉRŐL

Az új Belváros Központ építése állandó téma az érdeklődők körében, a termelési tanácskozásokon, szakaszervezeti taggyűléseken, a nemrégiben lezajlott szakaszervezeti választási gyűléseken is. Megkérdeztük az illetékeseket, mi történt eddig az új Belváros Központ építésével kapcsolatban.

A beszélgetés résztvevői: Csányi Lajos, a Budapesti Postaigazgatóság fejlesztési igazgató-helyettese; Balla Tibor, beruházási osztályvezető; Nyárády Ferenc, beruházási osztályvezető-helyettes; a Központi Táviróhivatal részéről Kurucz István, fejlesztési igazgató-helyettes; a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság részéről Táborhegyi István, a beruházási osztály csoportvezetője.

A helyzet sürget

Nem kétséges, hogy a jelenlegi helyzet aligha nevezhető kielégítőnek. A Budapest 4. számú postahivatal a köztudatban — a század eleji elnevezéssel — főpostaként ismeretes. Feladatuk: felvevőszolgálat, az V., VI., VII. és IX. kerületekben távirat- és expresszbeszítés, központi kézbesítő szolgálat az államigazgatási és államhatalmi szervek részére, MNB postautalványok felvétele és gépi érvényesítése, totó és lottószelvények szétosztása és kihordása, valamint alkalmi postahivatalok berendezése és működtetése a fővárosban.

A postahivatal napi átlagos felforgalma 13—15 ezer ember.

A hivatal az épületben szétszórtan helyezkedik el. Például a felvételi szolgálat a földszinten, a kézbesítés és a hivatalvezetés pedig a második emeleten. A szűkös és kedvezőtlen elhelyezés hátrányosan hatott a közönségszolgálatra és nehezíti a kezelést. Különösen probléma, hogy jelenleg nem tudják biztosítani a dolgozók megfelelő szociális ellátását.

Néhány jellemző adalék: a totó-lottó csoport a távolsági távbeszélő, táviratfelvételi és nyilvános távbeszélő kezelési helyiség egy részét foglalja el, — nyilvánvaló, hogy mindez zavarja a kezelést. A csoport Budapest legnagyobb részét ellátja a magándohányárúak, valamint a hírlapárusok útján. Vagyis 135 kézbesítővel mintegy 1200 helyett. A kihordók egy teremben veszik át az anyagot és számolnak le, s ezzel ismét zavarják az ottani munkát. A felvételi osztály 69 nő és 29 férfi dolgozója a levélfeldolgozó helyiségből leválasztott szükségülőkben öltözik! Noha van melegvíz-szolgáltatás, megfelelő méretű mosdóhelyiség hiányában nem kielégítő a tisztálkodási lehetőség. Az MNB utalványfelvevő csoport a pénzfelvételi helyiségben elhelyezett asztalokon dolgozik. A zajjal működő utalványérvényesítő gépek nem a felvevők közelében, hanem távol, a csomagfelvételi teremben működnek. A csomagfelvételnek nincs raktára, így indításig nem biztonságos a tárolás. A 190 táviratkészítőnek és indítóknak csupán egy kisméretű ruhatár áll rendelkezésére. Az öltözőszekrények a folyosón zsúfolódnak. A táviratkészítők WC előterében, a férfiak pedig sok esetben a folyosón öltöznek át. A hivatal jelenlegi elhelyezésében az épület földszinti részén reprezentatív fiókberlő-részleg, hírlapbolt és éjjel-nappal nyitvatartó önkiszolgáló postahivatal létesítése nem valószínűsíthető meg.

A munkakörülmények érdekében

A Posta Központi Táviróhivatal is helyiség gondokkal küzd. Az üzemszerek, irodák, raktárak, zsúfoltak. Nem felel meg a követelményeknek az öltöző, a ruhatár és a mosdó. Nincs megfelelően megoldva több műszaki jellegű részleg elhelyezése, például a vonalfelügyelet, hibafelügyelet, készülék-raktár, készülék-javító csoport stb.

Az új Belváros Központ a

regi, elavult és már nem bővíthető központ helyett épül és a központ épületében levő postaszervek műszaki és szociális igényeinek fejlesztését, korszerűsítését segíti elő. Az új létesítményben helyezik el: a 40 ezres kapacitású crossbar-rendszerű központot, a postaszolgáltató hivatalt, az Országos Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatalt, a földszinten pedig a posta cikkeket árusító üzemet.

A régi és az új épület mintegy 1500 dolgozója új önkiszolgáló rendszerű építmény, korszerű konyhaüzem, büfékap. A két létesítmény fűtése és melegvízellátása is az új épület kazánházából történik.

Tavaly már elkezdődött és a fővárosi 2. sz. Építőipari Vállalat kivitelezésével folyik a nagyarányú bontási munka, valamint a Városház u. 20. és a Petőfi Sándor u. 17—19. alatti öreg, egészségtelen lakások, hivatali helyiségek és üzletek kiürítése. A tervek szerint a bontási munkálatok 1970 közepére befejeződnek és a kivitelezést megelőző, valószínűleg tartott földszint alatti munkákat is elkezdik.

A tényleges építkezés előreláthatólag 1971 tavaszán kezdődik és mintegy 3 évet vesz igénybe. A kiviteli tervek — amennyiben a bontással, illet-

ve a megmaradó templommal kapcsolatban nem lépnek fel bonyodalmak — 1970. III. negyedévében elkészülnek.

Tervek és elképzelések

A Budapesti Postaigazgatóság a legfontosabb problémák megoldása érdekében mintegy 950—1000 négyzetméter alapterület biztosítását kérte a Vezérigazgatóságtól. E területből megoldhatók: a Budapest 4. számú postahivatalnál a fiókberlő-szolgálat, az MNB felvételi szolgálat, a leglényegesebb kezelési, valamint szociális igények kielégítése. Továbbá a Budapesti Hírlapterjesztő Üzem és az Igazgatóság számadásfelülvizsgáló csoportjának az elhelyezése is. 1985-ig terjedő távlati fejlesztési tervüket továbbították a Vezérigazgatósághoz; ezzel kapcsolatban hasznos lenne, ha tudnák, hogy az igazgatóság a fejlesztési tervben milyen alapterületet vehet figyelembe.

A Központi Táviróhivatal értesülései szerint az új épületbe költöznek: a Belváros Távbeszélő Üzem, a Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal és a Táviró-hivatal egyes osztályai. A problémák felszámolásához és a későbbi bővítések-

hez szükséges helyigények legutóbbi felmérése óta több év telt el, s ezért a változásokat is figyelembe véve, az idén ismét felméri a helyzetet. Ennek alapján — és mivel a felszabaduló terület felhasználása több postaszervet érint — s az ezt követő vezérigazgatósági döntés ismeretében lehet majd megfelelő tájékoztatást adni a problémák megoldási módjáról. Eddigi elképzelések szerint a Belváros Távbeszélő Központ felszabaduló műszaki helyiségeibe telepítenék: az átviteltechnikai berendezéseiket, a vonalfelügyeletüket és a hibafelügyeletüket, mert területileg és jelenlegi műszaki kiépítettségüket tekintve ezek felelnek meg a legjobban. A táviratközpontot az új táviratközponttal a felszabaduló Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal területére helyeznék. Az új Belváros Központ létesítésekor új 02-es munkahelyeket kell létesíteni. Az új elhelyezés lehetőséget ad a táviratközpontot osztály helyén a gépterem, valamint a telexközpont bővítésére.

Az új nagy postai létesítmény elkészülésével lényegesen bővül a Központi Táviróhivatal és a Budapest 4-es postahivatal és jelentősen javulnak a dolgozók munkakörülményei is. (v. i.)

10 éves a KUT

Tiszteletre méltó testület. Csak rájuk kell nézni és rögtön látni; mind a tizenhat szaktekintről. Meghittent, ünnepelően ülnek az asztal körül, fennállásuk tízéves jubileumi ülésén. Azon kevés testület közé tartoznak, amely nem központi utasításra, hanem saját kezdeményezésre alakult.

Kezdetben bukkácsolva küzdöttek létükért, de csakhamar rájöttek, hogy a technika megcsillantásával még a legkérgesebb szívű embert is meg lehet lágyítani. A technika fejlesztésének lehetősége az a varázsszer, amely segítségével legkönnyebben hozzá lehet férni a gondolkodó emberhez.

Panaszokat vizsgáltak, a legtöbbjét eredménytel. Javaslatokra több olyan újítást megvalósítottak és jutalmazták, amelyet korábban már elutasítottak. Most tíz év után úgy látják, hogy nemcsak az a dolgozó, a fő erőt a segítő jellegű vizsgálatokra, a tapasztalatok összegyűjtésére és terjesztésére fordítják.

Az 1968-as évben országos viszonylatban körülbelül a fele újítást adták be, mint a korábbi esztendőben. A postánál ezzel szemben a visszaesés körülbelül 25—30 százalék volt. Viszont az újításokból származó haszon nem kevesebb a korábbi évinél. Ez azt jelenti, hogy nagyobb gondot fordítanak az újításokra, ugyanakkor megmaradt tömegmozgalmi jellege is.

„A meggyőzés több mint az utasítás” — ezt vallják munkamódszerükről. Aki meggyőződött arról, hogy igaz ügy szolgálatában áll, annak már nem kell ellenőrt állítani a feje fölé. Az a munkatárs, aki legelőször a becsületét és a lelkiismeretét is adja.

A műszaki fejlesztés hatékonyabb segítése és az újítómozgalom tömegjellege nem választható el egymástól — mondotta az ünnepi ülésen Bíró Bódis József, a szakszervezet titkára és Holló László, a Posta Központi Újítási Tanácsának elnöke. Ehhez a véleményhez csatlakozott Szilvássy dr. is, az Országos Találmányi Hivatal osztályvezetője.

Nagy igazságok ezek, amelyeket a tanács mindennapi munkájában eredményesen érvényesít. A többi között az, hogy járhatóan magyarosza: a megváltoztatott újítási keretrendelet már nem áll az újítók útjában, mivel módosították az anyagi érdekeltéssel összefüggő gátó pontjait is.

A hanyatlás után most ismét pezsdül az újítómozgalom, amirehöz ők, tizenhatan jócskán hozzájárulnak.

(zsida)

Disztávirat

SZAKSZERVEZETÜNK ELNÖKSÉGE KÖZPONTI AZOKNAK A POSTASZERVEKNEK, HIVATALOKNAK, ÜZEMEKNEK DOLGOZÓIT, AKIK 1968. EREDMÉNYEI ALAPJÁN MEGÉRDÉMELTEN KAPTÁK MEG AZ ÉLÜZEM KITÜNTETÉST.

ÉLÜZEMEINK

A Budapest-vidéki Postaigazgatóságnál: Székesfehérvár 1. Ph., Komárom 1. ph., Monor ph., és a Fejér megyei Távközlési Üzem.

Soproni Postaigazgatóság: Szombathely 1. ph., Veszprém 2. ph., Veszprémi Távközlési Üzem., Soproni HÁLÉP.

Budapesti Postaigazgatóság: Bp. 72. ph., 3. ph., 4. ph., Rákospalota 1. ph., Fenntartási Üzem.

Budapesti Távbeszélő Igazgatóság: Lágymányos Távbeszélő Üzem, Erzsébet Távbeszélő Üzem, Alközponti Üzem.

Debreceni Postaigazgatóság: Szolnok 1. ph., Kisújszállás

ph., Szabolcs-Szatmár megyei Távközlési Üzem.

Miskolci Postaigazgatóság: Eger 1. ph., Miskolci városi Távközlési Üzem, Heves megyei Távközlési Üzem, Miskolci HÁLÉP.

Pécsi Postaigazgatóság: Zalaegerszeg 1. ph., Siófok 1. ph., Nagykanizsa 2. ph., Dombóvár 1. ph., Balatonboglár ph., Lenti ph., Zala megyei Távközlési Üzem, Tolna megyei Távközlési Üzem.

Helyközi Távbeszélő Igazgatóság: Nemzetközi Távbeszélő Központ Központos Osztály, Nyíregyházi Góciüzem.

Központi Javítóüzem: Központos Üzem.

Jogi tanácsadás

Az új munkajogi szabályok szerint, amikor a dolgozónak valamilyen joga függ tőle, valamennyi munkaviszonyban töltött idejét számításba kell venni, bármilyen módon is szünt meg a korábbi munkaviszonya. Vannak azonban olyan idők, amelyeket a munkaviszony kiszámításánál csak bizonyos korlátozásokkal lehet figyelembe venni. Ezek a felszabadulás előtti honvédségnél, rendőrségnél, csendőrségnél és egyéb fegyveres alakulatoknál a hivatásos és továbbképzésig állományban eltöltött idők. Ezeket a szolgálati idők csak abban az esetben lehet figyelembe venni, ha a felszabadulás utáni új hadseregben, a rendőrségnél, vagy egyéb fegyveres alakulatnál folytatta a dolgozó a szolgálatot.

De ezekben az esetekben sem lehet figyelembe venni, hogyha a dolgozó szolgálatát az alábbiak miatt szünt meg:

— a népbíróság jogerősen elítélte (4180/1945. (VII. 10) M. E. sz. rendelet);

— az igazoló eljárás során hozott jogerős határozat igazolás helyett végelbírás alá vonta, vagy állásától megfosztotta (88/1945. I. 23.) M. E., 1080/1945. (V. 2.) M. E. számú rendelet, 2480/1945. (V. 30.) M. E. számú rendelet);

— az 5000/1946 (V. 19.) M. E. számú rendelet alapján mindennemű ellátási vagy a szolgálat alapján támasztható igény kizárásával elbocsátották;

— lefokozták, vagy rendfokozatát megvonták, vagy a honvédségből kicsapták (667/1945. (IV. 19.) M. E., 4180/1945. (VII. 10);

— az előbbiekből felsoroltak nélkül történt leszerelés esetén sem vehető munkaviszonyként a hivatásos vagy továbbképzésig minőségben töltött idő, ha később a rendfokozatát megvonták.

Hangsúlyozni kell: ezek az okok a polgári munkaviszonyban töltött időkre nem vonatkoznak, így például annak a dolgozónak, akinek munkaviszonya 5000/1946. (V. 19) M. E. sz. rendelet alapján szünt meg, a korábbi szolgálati idejét a munkaviszony szempontjából számításba kell venni. Ez a rendelkezés nem érinti a külön szabályokban rendezett nyugdíjkérdéseket. A nyugdíj megállapításánál az 5000/1946. (V. 19.) M. E. rendelet ma még érvényben van.

jankovich

HIREK — GÉPEK ÉS ÉPÍTÉS

914 ezer

Összesen ennnyi példányban jelenik meg az Ünnepi Könyvhét 73 újdonsága. E szám népművelési értékéről nagyságrend: múltunkról, jelenünkről és jövőnkéről vallanak írók és poéták. A magyar írók művei mellett ott lesznek a könyvsátrak polcain jeles külföldi írók kötetei is.

Az ünnepi Könyvhét május 31-én megnyitja országos ünnep, és a széles körű mozgalom indulója: az Olvasó Népiért mozgalomé. (bérce)

Evszázados romok felett, bonyolult körülmények között, megkezdték a pécsi postapalota építését.

A IV. ötéves tervben megkezdődik a színes tv-adóhálózat kiépítése.

Albertirsán a postásra rontott az ügyfél — karóval. A támadót a bíróság elfélté.

Szalai László 40 éve postás. Bensőséges ünnepségen köszöntötték Jánoshalmán, Luna 9. nevű brigádját és évben nyerte el a szocialista címet.

Vásárhely 1. sz. postahivatal dolgozó elnyerte a szocialista munka hivatala címet. Három dolgozó kapta meg az ünnepségen a kiváló dolgozó jelvényt.

Súlyos börtönbüntetéssel sújtották a sárszentlőrinci posta sikkasztót.

Az ország térképén tűnőben a Kossuth- és a Petőfi-adó műsorúgarásának hiányát jelző fehér foltok.

A Nemzetközi Távbeszélő Unió jelenti: 90 millió távbeszélő működött világszerte 1954-ben. 1969-re 200 millió lesz, 2000-re pedig 600 millió.

Tiszadorogmán, a most épülő művelődési házban kap helyet a posta és az orvosi rendelő is.

Salgótarján 1. postahivatal termelési tanácskozásán hangzott el: új típusú levélszekrényeket szerelnek fel, és az ál-

lomás lebontása miatt át- szervezik a postai szállítást.

Magyar-NDK kormányközi és távközlési megállapodást írt alá Berlinben dr. Csányi György közlekedés- és postaügyi miniszter, valamint Rudolf Schulze, az NDK postai ügyi minisztere.

Lakásesere: 3 szobás, nagyméretű, félkomfortos villaként pécsi két és fél szobásra (lehetőleg külterületen) sürgősen elcserelelnék. (Oszlói Béláné postaelnök, Bp. XVII. Rákóshegy, Bulovicsky u. 17. postahivatal.)

Április végén az olasz postások is bekapcsolódtak az általános sztrájkba a tarthatatlan szociális állapotok miatt.

A BUVIG területén újabb 76 településen és kisebb községekben létesítenek segélykérő távbeszélő-állomásokat.

„Az íróasztal pusztítja a harsnyánkat!” — panaszkodtak az angol posta női alkalmazottai. A szakszervezet közbenjárására az angol posta vezetősége műanyagból készült, lekeresztelt szelű munkaszatellit cserélte fel a kifogásolt íróasztalokat.

A múlt év őszén egy budapesti lakos a felszólaló postahivatal dolgozót sértette, kettőt közülük bántalmazott. A miskolci járásbírósg hat hónapi szabadságvesztésre ítélté.

A Központi Kerületi Bíróság csomagdézmáló postásokat ítélt el, 4 hónapra 1 év és 2 hónapig terjedő szabadságvesztésre.

Már úton vannak és hamarosan megérkeznek a 20 000 állomásos svéd telefonközpont első berendezései. Szerelésüket Lágymányoson szeptemberben kezdik meg. (b.)

Május 7-én és 8-án szakaszervezetünk székházában a területi bizottságok, szakaszervezeti tanácsok titkárainak és az apparátus dolgozóinak volt megbeszélésük. Megvitatották a IV. ötéves terv koncepciójának kialakításával kapcsolatos tennivalókat, az időszerű tennivalókat.

A X. Könyvkiállítás

Az ipari államok fokozódó versenyében az információk megszerzése életfontosságú. A szakirodalom rohamos fejlődése és a kellő tájékozottság ma már nem csupán a tudományos és technikai szakemberek problémája, hanem mindannyiunkat érint.

A Műszaki Könyvkiadó a maga eszközeivel kíván segíteni mind a hazai, mind a nemzetközi műszaki gardának, amikor idén — május 16—26 között — immár tizedszer rendezte meg, a Budapesti Nemzetközi Vásáron, a Nemzetközi Műszaki Könyvkiállítást.

A kiállítás fejlődését jól érzékelteti, hogy az első, allg 50 négyzetméter alapterületű helyiség ma már 550 négyzetméteres gyönyörű, csupa üvegpadlónál bővült ahol csaknem száz élvonalbeli műszaki kiadó — a világ minden tájáról — négyezer

(andai)

MŰSZAKI ÉRDEKESSÉGEK

Sokan csodáljuk kiállításon, vagy kirakatokban a különböző gépek miniatűr modelljeit. Mennyi munkát igényel ezek elkészítése. Sokan foglalkoznak modellezéssel, de még többen szeretnék elkezdni. Petrik Ottó: Vasútmodellezés. c. könyve, a Modellezők Könyvtára sorozatban jelent meg. Mindenekelőtt az alapismeretekkel foglalkozik, majd tanácsot ad a tervek, rajzok,

illetve az anyagok elkészítéséhez, végül a modellezéshez.

A ház körüli barkácsolás mindenkor hasznos dolog. Csapó Károly: Lakatos-szerelő munkák a ház körül c. könyvből sok-sok hasznos útmutatást, módszert tudhatunk meg. Surányi Endre: Motorkepekárosok vizsgakönyve szintén sokakat érint. A vizsgaanyagban kívül a különböző motorhibák elhárítását is bemutatja. (Táncsics Könyvkiadó)